Proletari din toate țările, uniți-vă!

scînteia tineretului

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI COMUNIST

ANUL XXXII, SERIA II, Nr. 8523

6 PAGINI
30 BANI

SÎMBĂTĂ
16 OCTOMBRIE
1976

PRIMIRI LA TOVARĂȘUL NICOLAE CEAUȘESCU

Miguel Anjos Trovoada, prim-ministru al Guvernului Republicii Democratice Sao Tome și Principe

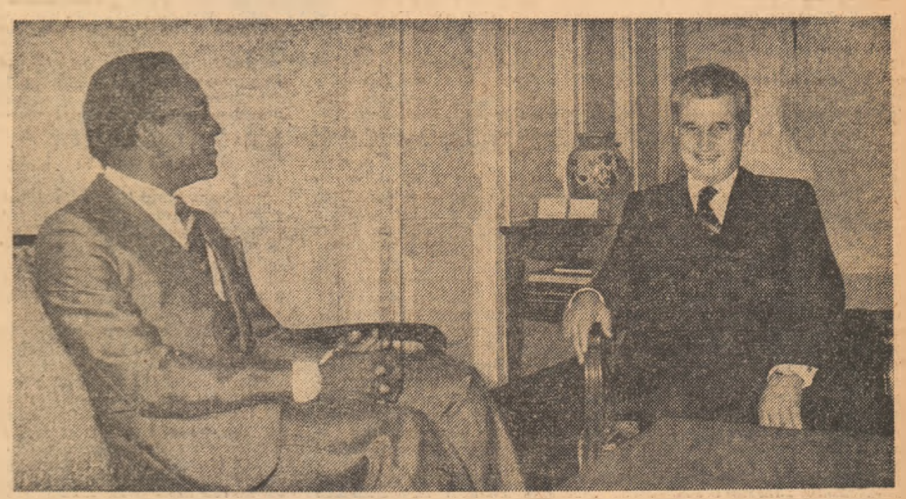

Tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretar general al Partidului Comunist Român, președintele Republicii Socialiste România, a primit vineri după-amiază pe Miguel Anjos Trovoada, prim-ministru al Guvernului Republicii Democratice Sao Tome și Principe, care întreprinde o vizită în țara noastră.

A participat tovarășul Manea Mănescu, prim-ministru al guvernului.

Cu acest prilej, Miguel Anjos Trovoada a transmis tovarășului Nicolae Ceaușescu din partea tovarășului Manuel Pinto da Costa, secretar general al Mișcării de Eliberare din Sao Tome și Principé, președintele Republicii Democratice Sao Tome și Principe, salutări frățești și prietenești, împreună cu expresia sentimentelor de gratitudine ale poporului saotomez pentru ajutorul pe care Partidul Comunist Român, România socialistă l l-au acordat în timpul luptei sale de eliberare.

Tovarășul Nicolae Ceaușescu a mulțumit și a rugat să se transmită tovarășului Manuel Pinto da Costa un cordial salut și cele mai bune urări, iar poporului din Republica Democratică Sao Tome și Principe, urări de bunăstare și prosperitate.

Președintele Nicolae Ceaușescu și primul ministru Miguel Anjos Trovoada au avut apoi o convorbire, în cursul căreia s-au evocat cu satisfacție raporturile de strînsă prietenie, solidaritate și colaborare statornicite între țările, partidele și popoarele noastre. A fost exprimată — și de această dată — dorința ca în actualele condiții — cînd poporul saotomez a trecut la edificarea noii sale vieți — să se promoveze o cooperare largă și rodnică între cele două țări, în domenii de interes reciproc, în spiritul și pe baza importantelor măsuri stabilite cu ocazia dialogului la nivel înalt, de la București, din decembrie anul trecut. S-a apreciat că amplificarea acestei colaborări este în folosul ambelor popoare, al cauzei păcii și al luptei generale împotriva imperialismului, colonialismului și neocolonialismului, pentru o lume mai dreaptă și mai bună.

S-au abordat, de asemenea, aspecte principale ale actualității internaționale, evidențiindu-se mutațiile profunde care au loc în lume, în sensul afirmării tot mai puternice a voinței popoarelor de a-și făuri viitorul în conformitate cu aspirațiile lor fundamentale, creșterea continuă a rolului și influenței forțelor progresului, democrației și păcii.

Schimbul de vederi a reafirmat hotărîrea celor două țări de a contribui activ la instaurarea unor raporturi între state întemeiate pe justiție și echitate, la lichidarea subdezvoltării și la statornicirea noii ordini economice mondiale, la soluționarea constructivă a problemelor ce preocupă omenirea, la realizarea năzuințelor de pace, libertate și progres ale popoarelor.

Convorbirea a decurs într-o atmosferă de caldă prietenie.

Ieng Sary, viceprim-ministru pentru afacerile externe al Guvernului Kampuchiei Democrate

În ziua de 15 octombrie, tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretar general al Partidului Comunist Român, președintele Republicii Socialiste România, a primit pe Ieng Sary, viceprim-ministru pentru afacerile externe al guvernului Kampuchiei Democrate, care face o vizită în țara noastră.

La primire a luat parte tovarășul George Macovescu, ministrul afacerilor externe.

La începutul întrevederii, oaspetele a transmis tovarășului Nicolae Ceaușescu, din partea președintelui Prezidiului de Stat al Kampuchiei Democrate, Khieu Samphan, a întregii conduceri, un salut prietenesc, împreună cu urări de bunăstare și progres poporului român. Totodată, Ieng Sary a exprimat sincera recunoștință României socialiste, președintelui Nicolae Ceaușescu, pentru sprijinul dat luptei poporului kampuchian pentru eliberare națională, pentru apărarea dreptului sacru la o existență pașnică și liberă.

Mulțumind, tovarășul Nicolae Ceaușescu a adresat, la rîndul său, un cald și prietenesc salut președintelui Khieu Samphan, tuturor conducătorilor Kampuchiei Democrate, precum și urări de bunăstare și fericire poporului kampuchian.

În cursul convorbirii s-a subliniat cu satisfacție faptul că relațiile dintre țările și popoarele noastre se înscriu pe o linie ascendentă, cunosc o evoluție favorabilă pe multiple planuri. A fost exprimată hotărîrea comună de a amplifica și adînci — în condițiile trecerii poporului kampuchian la munca de reconstrucție și dezvoltare independentă a țării — aceste raporturi prietenești, de strînsă solidaritate și rodnică colaborare, în interesul reciproc, al cauzei păcii și înțelegerii internaționale.

Abordîndu-se unele probleme ale vieții internaționale, a fost reafirmată solidaritatea militantă a României și Kampuchiei Democrate cu mișcările de eliberare națională, cu popoarele care luptă pentru o dezvoltare independentă, pentru emancipare economică și socială. Cele două țări și-au exprimat, încă o dată, voința de a-și aduce întreaga contribuție la abolirea definitivă a vechii politici imperialiste de asuprire și dominație, de forță și inechitate, la democratizarea relațiilor internaționale, la lichidarea fenomenului subdezvoltării și făurirea noii ordini economice mondiale, la edificarea unei lumi a păcii și colaborării egale între popoare.

Întrevederea s-a desfășurat într-o ambianță caldă, prietenească.

Așa cum a indicat secretarul general al partidului la recentele Consfătuiri de lucru de la C.C. al P.C.R.

Proiectanții, constructorii și beneficiarii

ÎN ACȚIUNE COMUNĂ PENTRU PROMOVAREA UNOR SOLUȚII MODERNE ȘI EFICIENTE

Combinatul de oțeluri speciale — Tîrgoviște

La Combinatul de oțeluri speciale de pe platforma industrială din Tîrgoviște, două sînt, în principal, direcțiile de acțiune în spiritul consfătuirilor de lucru de la C.C. al P.C.R.: reducerea volumului de investiții și folosirea mai rațională a spațiilor existente. Soluțiile găsite în comun de proiectanți, constructori și beneficiari pentru atragerea în circuitul productiv al unor însemnate valori sînt multe și ele se regăsesc într-un program de măsuri care deschid calea unei colaborări mult mai fructuoase decît pînă în prezent între cei de care depinde eficiența investițiilor. Inginerul Tiberiu Ardeleanu, șeful filialei din Tîrgoviște a Institutului de proiectări pentru laminoare, nu nega existența unor legături pe care le-a avut și pînă acum cu colaboratorii săi cînd sublinia că de această dată constructorul și beneficiarul se interesează cu o atenție deosebită de soluțiile proiectanților. Nici Ion Fieraru, inginerul șef al Serviciului de investiții de la Combinatul de oțeluri speciale, nu spune că nu ar fi avut alături de el în timpul executării investiției și cîțiva proiectanți cînd își exprima satisfacția că acum a văzut aplecîndu-se cu mai multă grijă asupra calculelor și un director al IPROLAM-ului din București, ceea ce este cu totul altceva. Orice decizie la modificările construcției se ia astfel repede și în cunoștință de cauză, la fața locului. În concluzie, ca să folosim expresia tovarășului Felician Vaida, inginer șef al Grupului de șantiere de pe Platforma industrială din Tîrgoviște, indicațiile secretarului general al partidului i-au îndemnat pe toți cei care mînuiesc fonduri de investiții la o reconsiderare a atribuțiilor ce le revin. Iar rezultatele nu au întîrziat să apară.

Înainte, cînd fiecare partener își urmărea interesele înguste fără să țină seama de interesele și posibilitățile economiei naționale, renunțarea la o investiție de 50 milioane lei cu greu putea fi adusă în discuție. Proiectantul vroia să realizeze cu orice preț (beneficiarul plătea) proiecte cu valori și tonaj cît mai mari; constructorului îi conveneau construcții grandioase pentru că se obișnuise ca la o lucrare mare risipa să nu se prea observe (beneficiarul o plătea); iar beneficiarul, dacă i se oferea posibilitatea să aibă hale de producție în care să întoarcă carul între două strunguri nu stătea prea mult la îndoială și cerea spații, construcții noi.

Zecile de milioane de care aminteam se economisesc la Combinatul de oțeluri speciale pentru că, aici, la reorganizarea producției pe spațiile existente și a activității de investiții care continuă s-au consultat la fața locului proiectanții, constructorii și beneficiarii. Așa au ajuns împreună la concluzia că producția de piese de schimb a combinatului poate spori cu 50 la sută pe actualele capacități, fără a mai fi deci necesară o nouă hală a cărei construcție trebuia să înceapă în acest trimestru. La laminorul degrosisor și de semifabricate s-au găsit soluții, prin reamplasarea utilajelor, pentru cîștigarea unei suprafețe de 11 800 metri pătrați. S-a renunțat în acest fel la construcția unei alte hale la care s-ar fi consumat 1 060 tone metal și 120 tone de ciment. Cantități și valori deloc neglijabile. Și am enumerat doar cîteva pentru că, în cei peste 20 000 de metri pătrați de spații industriale la care s-a renunțat, în această primă etapă, s-ar fi irosit și alte zeci și sute de tone de materiale, unele încă deficitare dar strict necesare la ridicarea altor obiective industriale și sociale. Soluții pentru economisirea materialelor s-au găsit și la obiectivele aflate într-o fază avansată de execuție. La o hală de la turnătoria mixtă, de exemplu, se înlocuiesc elementele de beton de la acoperiș cu elemente ușoare și ieftine, la mai multe hale se trece la vitrarea suplimentară, avantajele regăsindu-se în același timp și în sporirea gradului de luminozitate la fiecare loc de muncă pentru că toate secțiile au fost atent revizuite de beneficiari împreună cu proiectanții și constructorii. Și cîte din ceea ce înainte aprobau la București au văzut acum la fața locului...

Un cîștig în plus îl constituie și pentru Combinatul de oțeluri speciale de pe Platforma industrială din Tîrgoviște transpunerea imediată în practică a acestor indicații, prin sporul de producție ce se va realiza prin trecerea la exploatarea mai devreme a utilajelor ce se vor monta în actualele spații industriale care altfel trebuiau construite. Zecilor de milioane economisite la investiții li se adaugă în acest fel alte valori la fel de mari prin producția efectiv realizată și pe care economia națională scontează cînd alocă fiecare leu dezvoltării ei.

N. COȘOVEANU

Astăzi, în jurul orei 9,00, posturile noastre de radio și televiziune vor transmite direct, de la complexul expozițional din Piața Scînteii,
DESCHIDEREA OFICIALĂ A TÎRGULUI INTERNAȚIONAL BUCUREȘTI —
ediția 1976

În prim-planul activității politico-ideologice și cultural-educative a organizațiilor de tineret

FESTIVALUL „CÎNTARE ROMÂNIEI"

inițiative și preocupări în județele Argeș și Satu-Mare

(În pagina a 4-a)

CAMPANIA AGRICOLĂ DE TOAMNĂ

● Județul Vrancea a încheiat semănatul

Lucrătorii de pe ogoarele județului Vrancea au încheiat vineri însămînțarea grîului pe întreaga suprafață planificată.

În telegrama adresată **C.C. al P.C.R., tovarășului NICOLAE CEAUȘESCU** de către Comitetul județean de partid se spune, între altele:

Mobilizați de recentele hotărîri ale Comitetului Politic Executiv al C.C. al P.C.R., de chemările adresate comuniștilor, tuturor oamenilor muncii din agricultură, în prezent sîntem mobilizați cu toate forțele în vederea terminării celorlalte lucrări de sezon. O atenție deosebită acordăm recoltării strugurilor, fructelor, legumelor, sfeclei de zahăr și porumbului, asigurarea furajelor pentru hrana animalelor

● În județul Suceava s-a terminat recoltatul cartofilor

Într-o telegramă adresată **C.C. al P.C.R., tovarășului NICOLAE CEAUȘESCU**, de către Comitetul județean Suceava al P.C.R., unitățile agricole cooperatiste din județul Suceava raportează încheierea, în ziua de 15 octombrie, a recoltării cartofilor de pe întreaga suprafață.

Răspunzînd prin noi fapte de muncă grijii deosebite pe care o purtați dezvoltării multilaterale a agriculturii, se arată în telegramă, vă asigurăm, tovarășe secretar general, că oamenii muncii din agricultura suceveană, mobilizați de organele și organizațiile de partid, vor acționa cu toată energia și răspunderea pentru strîngerea grabnică a întregii recolte.

PE CÎMP — FĂRA RĂGAZ!

Un îndemn care trebuie să facă din prezența celor tineri o contribuție hotărîtoare în grăbirea recoltatului și semănatului

Prin săptămîna pe care o încheiem, campania agricolă a cunoscut o puternică intensificare a lucrărilor de sezon, sporirea considerabilă a ritmului de muncă atît la semănatul grîului cît și la recoltat culturi de toamnă. Sub directa coordonare a comandamentelor locale, locuitorii satelor, precum și sute de mii de tineri — elevi, studenți muncitori, intelectuali — au fost

ȘT. DORGOȘAN
D. DUCA
I. PODOLEANU

(Continuare în pag. a II-a)

Zilnic sute de elevi sînt prezenți acum pe ogoare la recoltat. Această imagine am surprins-o pe terenurile Întreprinderii de legume-fructe din Tr. Măgurele, județul Teleorman.

Foto: VALERIU TANASOFF

însemnări

Soare și fructe

O zi de toamnă numai aur și miere pe cele șapte dealuri ce alcătuiesc renumitele podgorii ale Drăgășanilor. Cîteva sute de copii, elevi ai liceelor vîlcene, și-au stabilit pentru cîtăva vreme aici amfiteatrele.

Ciorchinii grei culeși de mîinile lor tinere, dar deprinse cu munca, care în primăvară pliviseră via, sînt purtați spre crame. Copiii sînt veseli că via e plină de rod și muncesc precum albinele. Seara, tîrziu, cînd carele și coșurile pline au fost deșertate pentru ultima oară în acea zi, în clubul amenajat aici între vii au loc adevărate șezători. Dascălii și bătrînii învățați de prin sate, pricepuți în meșteșugul horelor și al baladelor, al ritualurilor sărbătorilor toamnei, povestesc tinerilor despre obiceiuri vechi ale locurilor, despre tradițiile oamenilor care au trăit și muncit pe aceste meleaguri.

Uneori se încing hore. Cîntecele întrerupte seara se aud iarăși în zori, cînd munca e reluată cu mai mult spor. Bucuria împlinirii mun-

N. MILITARU

(Continuare în pag. a II-a)

Brigada „Scînteii tineretului" transmite din județul Sălaj

PREGĂTIREA PRACTICĂ A ELEVILOR INTEGRATĂ ARMONIOS ÎN STRUCTURA ANULUI DE ÎNVĂȚĂMÎNT

● GRAFICE-CADRU DE PREGĂTIRE TEORETICĂ ȘI PRACTICĂ ELABORATE ÎN FUNCȚIE DE PROFILUL LICEELOR ● CUM SE VA REALIZA COMASAREA ÎNSTRUIRII PRACTICE ÎN PERIOADE COMPACTE DE PREGĂTIRE ● PENTRU ABSOLVENȚII ÎNVĂȚĂMÎNTULUI DE ZECE ANI CUPRINȘI ÎN ȘCOALA PROFESIONALĂ, PREGĂTIREA PRACTICĂ REPREZINTĂ 82 LA SUTĂ DIN TOTALUL ORELOR PREVĂZUTE ÎN PLANUL DE ÎNVĂȚĂMÎNT.

În Comunicatul publicat în ziarele de miercuri se arată că, printre alte probleme, Comitetul Politic Executiv a examinat și aprobat măsuri privind îmbunătățirea instruirii practice a elevilor și studenților.

Lucrînd pe baza indicațiilor pe care secretarul general al partidului, tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU, le-a dat școlii de toate gradele în prima zi a anului de învățămînt și a prevederilor Programului de măsuri pentru aplicarea hotărîrilor Congresului al XI-lea al partidului și ale Congresului educației politice și al culturii socialiste în domeniul muncii ideologice, politice și cultural-educative, Ministerul Educației și Învățămîntului, în colaborare cu alte ministere preocupate de pregătirea cadrelor în diversele domenii de activitate, a elaborat grafice-cadru pe baza cărora se fundamentează noua structură a anului de învățămînt. Graficele-cadru reflectă preocuparea de a adînci caracterul practic al pregătirii elevilor și studenților, de a înlesni acestora să se pregătească în școală și facultate pentru activitatea viitoare în producție, de a conferi instruirii practice o mai mare specificitate, în funcție de profilul unităților școlare și de învățămînt superior.

Desprindem din graficele-cadru faptul că **în învățămîntul liceal și tehnic profesional, anul școlar începe la 15 septembrie și se încheie la 15 iulie**, perioada de practică de patru săptămîni din timpul vacanței de vară fiind acum inclusă în perimetrul anului școlar. Vacanțele școlare își mențin periodicitatea: vacanțele de iarnă — **între 22 decembrie — 9 ianuarie**, de primăvară — **între 6—19 aprilie** și vacanța de vară. Se precizează că săptămîna școlară consacrată activității teoretice și practice nu poate depăși **36 de ore**. Ziua de lucru consacrată activității practice **este de șase ore și ea** se va desfășura în atelierele școlare, în două schimburi, precum și în atelierele din întreprinderi, ziua de lucru în atelierele întreprinderilor putînd fi și de **8 ore** pentru elevii din treapta a doua de liceu.

LUCREȚIA LUSTIG

(Continuare în pag. a II-a)

Reporterii noștri, aflați în punctele cele mai fierbinți ale efortului creator care înnobilează chipul străvechilor meleaguri ale Sălajului, redau aspecte semnificative din munca plină de dăruire și abnegație a tinerilor.

UN JUDEȚ TÎNĂR la cotele împlinirilor socialiste PRIN OAMENII SĂI TINERI

(În pagina a 3-a)

enciclopedia sentimentală

de Adrian Păunescu

Obiceiul notelor mari

Am cercetat cu oarecare grijă și, în ultima vreme, chiar cu îngrijorare, felul în care unele jurii la diverse concursuri care se petrec în fața camerelor de luat vederi dau note. Eu însumi am făcut parte la un moment dat dintr-un juriu la emisiune-concurs „Steaua fără nume" și mi-am exprimat dorința, în timp ce eram în studio, să mi se dea toate notele, de la 1 la 10, adică și nota 1, și nota 2, și nota 3, și nota 4, și nota 5, și nota 6, nu numai tăbliițele cu notele 9 și 10. Mare a fost surprinderea gazdelor în acea clipă și s-au uitat prin mine ca printr-o ramă de ochelari fără lentile în ea. «Ce-o fi cu individul ăsta? De unde a picat el în studio? Ce-o urmări cetățeanul? Ăsta ne face pocinogul!» Însă fiind în emisiune, mi-au acceptat capriciul și mi-au adus, de pe undeva, de la magazie, prăfuite și nenorocite, și notele de 7 și 8. Notele mai mici fuseseră probabil date la DAC sau la rescris, că nu prea se folosesc. De ce toate astea? mă întreb azi. Și cum au ajuns aceste jurii să schimbe într-atît gustul publicului încît pentru faptul că un membru al juriului dă două note de 7 și una de 8 într-un juriu care, ca și altele, acordă numai 9 și10, are de pătimit multe, e întrebat de reclamanți în scrisori, somat la telefon, huiduit la fotbal, pentru că a făcut un lucru firesc: a impus o anumită exigență și nu a acționat formal, în glumă. Cu cîtă stupefacție se uită unii la Nicolae Stoian sau la Nicolae Dragoș cînd, aflați în juriul emisiunii „Drum de glorii", mai îndrăznesc să dea cîte un 8. Cine știe ce rancchiună bănuiesc ei că ar exista dincolo de acele note?! Foarte curios felul în care mulți membri ai juriilor au ajuns să falsifice, prin formalism, printr-o rău înțeleasă generozitate, gustul marelui public. În loc ca notele mari să fie adevărate sărbători ale realizării în acele domenii, în loc ca notele mari să fixeze în ochii marelui public contribuția cea mai bună, cea mai convingătoare la dezvoltarea acelui domeniu, ele sînt folosite de unii membri ai juriilor ca simple instrumente de propagandă a propriilor persoane sau de alții pentru a-și trece vremea. Pur și simplu, pentru a trece vremea. Nu sînt stele pe cer cîte note de 10 au dat juriile acestor emisiuni-concurs în ultimii cinci ani. Putem număra pe degete notele de 7 și nu-mi aduc aminte să fi existat vreo notă de 6. Ar cam rezulta că toate stelele muzicii noastre ușoare sînt ca Nadia Comăneci! Avem, după cum reiese din cercetarea notelor din acele emisiuni-concurs (nu numai de muzică ușoară ci și de altă natură) numai genii în toate domeniile respective. Plouă cu genii! Nu s-a mai văzut nici o persoană de nota 7.

(Continuare în pag. a II-a)

Am predat de la catedra dumneavoastră

Tovarășă Rodica Ciocan,

Acum, cînd sunetul clopoțelului care a vestit deschiderea noului an școlar s-a stins de mult, m-am prezentat în locul dumneavoastră la postul pentru care ați optat la repartiție — școala din comuna Vînători Pașcani, județul Iași. Am încercat să mă transpun în postura unui absolvent, să privesc cu ochii dumneavoastră, să văd și să înțeleg ceea ce ați fi văzut și ați fi înțeles venind aici. Nu știu în ce măsură am reușit, dar sînt chiar sigură că dvs. ați fi făcut-o mai bine... Așadar, mai întîi drumul, parcurs cu trenul printre dealurile domoale ale Moldovei, din Iași pînă la Pașcani, apoi drumul prăfuit al cursei auto pînă în comună. Și casele mărunte, adîncite între dealurile împodobite cu toate culorile toamnei. Și școala. Școala în care erați atît de așteptată. O clădire mare (adăpostește și treapa I de liceu) cu mușcate în fereastră, zugrăvită proaspăt. Liniștea culoarelor e întreruptă de murmurul nedeslușit care își face loc prin ușile claselor. Elevii sînt la ore — în clase, în laboratoarele de biologie, chimie sau fizică, în atelierul de lăcătușerie, sau pe ogorul micro-C.A.P.-ului. Încerc un sentiment de jenă că vin atît de tîrziu, ca și cum m-aș furișa într-o sală după ce spectacolul a început și toată lumea e preocupată de ce se întîmplă pe scenă. Elevii mei cum s-or fi descurcat pînă acum ?

Aflu de la directorul școlii, Adrian Bolohan, că absolventei Facultății de română-franceză, adică dumneavoastră, i-a fost rezervată catedra completă de limbă franceză. Fetițe cu codițe, băieți cu căciuli mai mari decît ei, pe care să-i înveți să-și rotunjească buzele pronunțînd „la table", „le professeur", „l'ecole..." Intru la prima mea oră — anul I de liceu. La catedră, locul profesoarei de limbă franceză e ținut de un absolvent de liceu, candidat nenorocos la examenul de admitere la medicină. Elevii mei se descurcă greu cu pronunția cuvintelor, traduc cu nesiguranță, fac greșeli elementare la scris. În al IV-lea an de însușire a limbii ! Nu e de mirare : Vasilica Simina, Gh. Cazacu, C. Budeanu și mulți alții au avut, în patru ani, patru profesori de franceză și nici unul calificat. Absolvenți de liceu, mai buni sau mai slabi cunoscători ai limbii, în orice caz toți lipsiți de cunoștințele necesare predării unei limbi străine, de practica pedagogică pe care dumneavoastră vi le-a dat facultatea. Copiii sînt ageri și prind ușor, muzicalitatea adevărată a cuvintelor îi atrage și renunță imediat la pronunția stîlcită. Sînt dornici să știe cît mai mult, să nu rămînă mai prejos ca alții.

— Tovarășă profesoară (ce emoții dă acest titlu unui proaspăt absolvent !), eu o să fiu muncitor la „Tehnoton", o întreprindere modernă, unde vin și specialiști străini, iar maiștrii români pleacă în străinătate. Vreau să știu franceza ca să mă fac înțeles.

— Visez să fiu doctoriță, își învinge timiditatea o elevă dintr-a opta, Mihaela Farmatu, știu că multe tratate sînt în franțuzește...

— Eu vreau să fiu muncitor, spune Dumitru Stoica. Vreau să știu, cît mai multe lucruri.

Copiii vor să învețe. O spun și le-o citești în ochi. Îi înțelegi mai cu seamă dimineața, cînd îi vezi coborînd dealurile din toate direcțiile. Acum e vreme frumoasă. Dar sînt și ploi, și noroaie, ni-o amintesc la tot pasul urmele adîncite ale căruțelor și ale vitelor, sculptate în pămîntul uscat. Ei vor să învețe și vin prin noroaie. Așa e la țară. Așa mai este deocamdată în destule locuri la țară. S-au construit case frumoase, există televizoare, cămin cultural, bibliotecă, cinematograf dar sînt și noroaie! E drept să-i frustrăm din cauza noroiului pe copii de o învățătură temeinică, de cunoștințe cu care să țină pasul cu cei de la oraș, să poată merge la orice școli, către orice meserie ? Comuna Vînători-Pașcani nu e nici cea mai puțin accesibilă circulației rutiere, nici cea mai puțin dezvoltată și, totuși, faptul că e — cum se zice — „peste mînă" face ca aici să nu fi pus niciodată piciorul un profesor

Scrisoare deschisă către un absolvent care nu s-a prezentat la post

de franceză, școala să fie lipsită de cei la rînd de profesor de matematică, fizică, română, educație fizică. Majoritatea celor care au „ales" la repartiție, doar ca să încurce lumea, școala din Vînători, n-au avut nici măcar curiozitatea să treacă pe aici. Au pornit de la idei preconcepute care pun o liniuță de unire între cuvintele : sat-noroaie-condiții proaste de locuit-plictiseală. Acum, cînd mă aflu aici, cînd încerc să cunosc problemele copiilor și ale comunei, am sentimentul că întreaga pleiadă de reprezentanți, în situația căreia încerc să mă pun, nu ar mai fi plecat dacă ar fi avut curiozitatea elementară să vină în Vînători, dacă ar fi rămas o săptămînă, sau măcar o zi.

O curte cu ulcele înfipte în uluciu gardului, o casă scundă cu ferestre albastre deschise, cu mițe lenevind în soare sub un nuc secular. Împart aici, cu o altă absolventă, o odaie văruită și împodobită cu scoarțe. Nu avem parchet, dar ni se așterne sub picioare un covor ca un cîmp de flori, cu care ne mîndrim foarte, nu avem nici televizor, dar plănuim să cumpărăm unul în rate. Prevăzătoare, colega mea și-a orînduit, alături de cizmele elegante de lac, altele de cauciuc, pentru zilele cu ploaie. O cheamă Neli Cucu și se înroșește toată cînd se recomandă „profesoară de istorie". Stăm de vorbă la o ceașcă de cafea, descojind nuci proaspete:

— Sînt prahoveancă, dar anii de studenție petrecuți la Iași m-au făcut să mă atașez de oamenii de aici. Știam că e mai mare nevoie de cadre și am cerut să vin la Vînători. Printre studenți era chiar un fel de glumă — „las' că te văd eu la Vînători !", și nici nu știi cîtă grabă am pus ca să mă văd...

Îmi povestește rîzînd, cum a venit chiar în ziua repartiției să vadă comuna pe care alții nici nu se gîndeau s-o vadă, cum a mai venit apoi de două ori, în vară, ca să-și confecționeze material didactic... Cîțiva pionieri ne întrerup discuția — au venit să restituie o carte despre vikingi, să ceară altele „tot așa frumoase, cu poze", și să ne aducă aminte că duminică mergem să culegem fructe de pădure...

— Dar serile nu te plictisești ?

— N-am timp ! Sînt la începutul meseriei și mă pregătesc îndelung pentru fiecare oră. Apoi, știi, istoria nu-i o materie oarecare, e un obiect al inimii, al sufletului ; ne întîlnim după amiezele, le povestesc, le citesc legende despre trecutul nostru, despre luptele care s-au dat aici. Și, pentru că a venit vorba de lupte — pe un deal de aici s-a localizat o luptă a lui Ștefan cel Mare — copiii au fost cu învățătoarea Areta Pintilie și au dezgropat arme, monede. În alt loc s-au găsit vase din cultura Cucuteni, așa că acum sînt foarte bucuroasă că voi putea să lucrez efectiv ca arheolog, o să reconstituim vase, o să facem un muzeu. Sîntem așteptați și la căminul cultural — echipa micilor fluierași care continuă tradiția celor bătrîni, medaliați în concursuri și echipa de dansuri și-au găsit îndrumători inimoși printre învățători. Dar elevii mai vor și altceva : o brigadă, o piesă de teatru. Viața comunei îi solicită pe tinerii intelectuali stabiliți aici. La fiecare pas — ei supraveghează microferma, îndrumă acțiunile pionierești și U.T.C., participă la toate acțiunile, de la munca la cîmp și înfrumusețarea comunei, pînă la cele culturale. Plictiseală ? Nici gînd ! De greu — sigur că e greu ! Dar adevărata greutate nu stă în condițiile de trai, nici în noroaie. Adevărata greutate, pe care tinerii intelectuali de aici o echivalează cu frumusețea profesiei lor, constă în munca pe care o au de desfășurat. În educarea elevilor la un nivel corespunzător.

Nu v-ar fi fost ușor. V-am prezentat nivelul elevilor care vă așteptau, dar satisfacția, cred, v-ar fi fost cu atît mai mare. Poate aveți propriile dumneavoastră probleme, tovarășă Rodica Ciocan, dar gîndiți-vă, prin neprezentarea la post, acesta va rămîne „ocupat" încă trei ani de suplinitor. Alți trei ani, copiii din Vînători, vor fi lipsiți de profesori de franceză, așa cum au fost lipsiți de profesori de matematică, de fizică, de română, vor intra în competiția vieții handicapați de alții care nu au calități superioare, ci doar trăiesc în locuri mai așezate, cu teatre și ecran panoramic.

Seara, încerc să citesc cartea cu care am venit, dar gîndul îmi zboară la cuvintele învățătoarei Areta Pintilie, venită de peste munți ca să rămînă 30 de ani aici, să crească generații de copii.

— Eu, tovarășă profesoară, am avut în viața mea mare ghinion, am crescut copiii bine, timp de 4 ani, în școala primară, le-am dat învățătură și pe urmă au dat tot de suplinitori care n-au știut cum să-i îndrume mai departe. De cîțiva ani, lucrurile merg mai bine și sper să ies la pensie împăcată, să știu că n-am muncit degeaba și că aici se vor așeza oameni care să le dea copiilor toată învățătura pe care o merită.

MONICA ZVIRJINSCHI

Cei mai silitori școlari din clasa a II-a a Școlii generale nr. 3 din Piatra Neamț au primit zilele trecute cravata roșie cu tricolor. Ei sînt primii pionieri din promoția „Independența"
Fotografia : VASILE RANGA

Cînd e vorba de a pune umărul la înflorirea propriei localități

DE CE MAJORITATEA ȘI NU ABSOLUT TOȚI?

Cei peste 1 300 de uteciști din comuna Săcueni, județul Bihor, comună, care în acest cincinal va deveni oraș, au realizat pînă la această oră acțiuni de muncă patriotică în silvicultură și agricultură, la lucrări edilitar-gospodărești ș.a.m.d., notabile prin volum și eficiență, prin valoarea lor formativ-educativă.

Nu ne-am propus să reproducem lista completă a tuturor acțiunilor inițiate, dar activitățile deja enumerate sînt de natură să ateste participarea largă a tinerilor, preocuparea comitetului comunal U.T.C. la antrenarea acestora în executarea unor lucrări utile. În acest context, este de remarcat participarea la acțiunile de muncă patriotică a tinerilor de toate categoriile : elevi ca Roman Vasile, Cseh Francisc, Pîrtea Ioan ; muncitori ca Deak Ferentz, Roitik Viorica, Szabo Sandor, Miclăuș Ioan ; profesori ca Maria Predescu ; cooperatori — Melinteanu Elena etc. Sînt numai cîteva nume, ale celor mai activi și harnici participanți la acțiunile de muncă patriotică. În fruntea tinerilor, cei care mobilizează întreaga masă a uteciștilor oferindu-le argumentul convingător al exemplului personal, sînt membrii comitetului comunal al U.T.C. : secretarul, Gheorghe Paluska ; casiera, Elena Marinescu, contabilă la C.A.P. ; responsabilul cu activitățile culturale, Szabo Sandor, muncitor la Industria locală ; Lengyel Vasile, muncitor la Cooperația de consum și Olah Elisabeta, muncitoare la cooperativa meșteșugărească „Arta Crișanei", ambii secretari ai organizațiilor U.T.C. în care lucrează. Pînă aici totul pare a fi în regulă. Volumul lucrărilor efectuate este superior celui asumat prin angajamentul anual, uteciștii și activul comitetului comunal participă la acțiunile inițiate.

Și totuși, dacă pe ansamblu lucrurile stau așa cum le-am prezentat, dacă în întrecerea utecistă tinerii din Săcueni se pot mîndri cu volumul și varietatea acțiunilor de muncă patriotică realizate, nu este mai puțin adevărat că nu toți cei 1 310 uteciști și-au pus semnătura de onoare pe aceste fapte de muncă. Sînt unii tineri, ca de pildă Szamas Pal, merceolog, Farago Ladislau, planificator și Ulici Ioan, economist — toți încadrați ai cooperației de consum — care, pînă la această dată, nu au efectuat nici măcar o oră de muncă patriotică. Și lista ar putea fi încă continuată pentru că, îndeosebi, funcționarii diverselor instituții din comună se lasă greu convinși să participe la acțiunile de muncă patriotică. La această stare de lucruri necorespunzătoare contribuie, după opinia noastră, în primul rînd, atitudinea unor membri ai comitetului comunal U.T.C., a căror lipsă de participare la acțiunile de muncă patriotică nu face decît să încurajeze lenea, să ofere o motivație, evident în sens negativ, acelor tineri care nu vor să-și unească efortul în acțiunea conjugată pentru realizarea indicatorilor economici, pentru dezvoltarea și înfrumusețarea localității. Este vorba, ca să spunem, așa cum e bine, lucrurilor pe față, de locțiitorul secretarului comitetului comunal U.T.C., Marina Petre, de Szoderai Piroska, secretara organizației U.T.C. de la C.A.P. Olosig, de profesoara Nagy Barna etc. Așadar, la Săcueni, în județul Bihor răspunzînd cu entuziasm chemării tinerilor din Dragalina organizația U.T.C., și-a înscris un frumos succes în bilanțul acțiunilor de muncă patriotică. Majoritatea tinerilor, a activului U.T.C., participă activ și entuziast la înfăptuirea programului propus, a angajamentelor asumate. Dar atunci cînd e vorba de a pune umărul la înflorirea propriei localități, „majoritatea" nu mai constituie unitatea de măsură la care trebuie să ne raportăm. Aici, în aceste acțiuni trebuie să participe toată suflarea satului și cu atît mai mult toți tinerii. Oricît de izolate, absențele din acest front al spiritului gospodăresc trebuie să ne preocupe serios.

AL. DOBRE

Un subiect de dezbateri în organizația U.T.C. de la întreprinderile „Bega" din Timișoara și „Miorița" din Oradea:

CUM POT CONTRIBUI UTECIȘTII LA RECUPERAREA RESTANȚELOR ȘI ÎNDEPLINIREA INTEGRALĂ A PLANULUI

Două importante unități ale industriei ușoare — Fabrica de confecții „Bega" din Timișoara și Fabrica de tricotaje „Miorița" din Oradea — au intrat în ultimul trimestru al anului cu un bilanț nesatisfăcător. Explicațiile sînt în general aceleași : în lunile ianuarie și februarie s-a lucrat cu capacități reduse din lipsă de materie primă, pe care centralele industriale nu s-au străduit să o asigure în cantități suficiente și la timp. De la început, așadar, s-a creat un decalaj între plan și realizări. Eforturile s-au intensificat în lunile următoare, dar nu la proporțiile care să determine recuperarea integrală a restanțelor pînă la 30 septembrie. Slaba organizare a producției în unele compartimente, utilizarea nerațională a unor mașini din dotare, indisciplina la locul de muncă au întreținut în continuare ambianța unor ritmuri mult prea lente pe liniile de fabricație. Cu toate acestea, atît la Întreprinderea „Bega", cît și la „Miorița" ni se dau toate asigurările că în acest trimestru decisiv planul va fi adus „la zi", cu toate prevederile sale. Condiții există, într-adevăr.

Să vedem însă cum s-au gîndit organizațiile U.T.C. din cele două unități să acționeze pentru antrenarea în mai mare măsură a tinerilor la recuperarea restanțelor, ce și-au propus să întreprindă în această perioadă, dealtfel destul de scurtă, pentru sporirea contribuției fiecărui tînăr — ei reprezentînd majoritatea în colectivele lor — la creșterea productivității, la dinamizarea ritmului de muncă, la îmbunătățirea folosirii capacității și timpului de lucru. Ar fi fost firesc ca toate aceste măsuri pe care ne așteptam să le fi preconizat organizațiile U.T.C. să se afle de acum definitivate în planurile lor de activitate pe acest trimestru, în așa fel ca fiecare organizație de secție sau atelier, fiecare tînăr chiar să știe exact ce are de făcut, cu ce trebuie să se înscrie în efortul unanim pentru îndeplinirea planului anual și a angajamentelor în întrecerea socialistă. Dar, ca un făcut, nici comitetul U.T.C. de la „Bega", nici cel de la „Miorița" nu aveau încă un plan pe această lună, pe acest trimestru, deși trecuse o decadă din luna octombrie, iar aceste planuri ar fi trebuit dezbătute încă în adunările generale, în ședințele de comitet din luna septembrie. Scuzele și explicațiile cu care nici tovarășa Maizik Margareta, secretara comitetului U.T.C. de la „Bega", nici tovarășa Gal Cornelia, secretara comitetului U.T.C. de la întreprinderea orădeană, nu sînt deloc zgîrcite, nu pot suplini faptele concrete care se impuneau, care se impun în această perioadă.

Sîntem la „Miorița". E ora 12, oră de vîrf, cînd fiecare mașină, fiecare om trebuie să lucreze din plin. Dar curtea fabricii mișună de plimbăreți. Poate și pentru că în momentul acela nimeni din conducere nu se află în întreprindere. Nici directorul, nici directorul adjunct, nici inginerul șef. Firește, erau plecați cu treburi, dar se pare că lipsa lor se resimte imediat.

În afara plimbăreților, colectivul de la „Miorița" se mai confruntă, de asemenea, cu multe absențe nemotivate : 3 896 ore-om. Întreruperile și stagnările însumează în primele nouă luni peste 108 000 ore-om. În ele se regăsesc, de fapt, minusurile din planul de producție. Mai mult de jumătate din efectivul tinerilor nu își realizează normele zilnice. Tovarășa Farkaș Irina, secretara comitetului de partid, ne spune că rămînerea sub normă este cauzată de indisciplină și slaba calificare. Au fost încadrați în acest an peste 400 de tineri, din care 230 necalificați. O bună parte dintre ei au trecut prin cursurile de scurtă durată, dar cel puțin 150 de tineri n-au urmat încă aceste cursuri, lucrînd cu o productivitate scăzută.

La Întreprinderea „Bega" staționează, de asemenea, multe mașini. Tovarășul inginer Cornel Sandor, noul director, ne informează că lucrează și acum cu un efectiv sub cel planificat, cu 120 de muncitori. Au încercat să încadreze tineri pentru a-i califica la locul de muncă, dar n-au găsit. Fluctuația e mare, deoarece întreprinderea nu are nici un cămin pentru nefamiliști și nu poate asigura cazarea fetelor din alte localități. Noua conducere a hotărît să construiască un cămin, au bani, documentație, teren, însă n-au găsit constructori care să-l construiască. Ministerul și Centrala n-au ajutat nici în această privință în suficientă măsură Întreprinderea „Bega". În Timișoara mai sînt locuri libere în căminele altor întreprinderi și dacă organizația U.T.C. ar fi intervenit mai insistent, la comitetul municipal, ar fi obținut și ar obține și acum cîteva locuri de cazare pînă la ridicarea căminului lor.

Fără îndoială, nu se poate spune că nu s-au luat măsuri, că nu se acționează energic pentru îmbunătățirea activității productive, a organizării producției, pentru recuperarea restanțelor. La „Miorița" s-a introdus acordul global la secțiile de confecții, s-a întărit asistența tehnică în schimburile de noapte, s-au deschis trei cursuri de calificare și un curs de ajutori de maiștri cu durata de un an, s-a îmbunătățit aprovizionarea cu materie primă și materiale. La „Bega", toate cadrele tehnice au fost trecute în formații de lucru, s-a făcut o programare a producției pe 25 de zile înainte, 16 tehnicieni de la tehnic se ocupă de instruirea tinerilor proaspăt încadrați.

Au mai rămas însă multe de făcut și pentru organizațiile U.T.C. din cele două întreprinderi. Din chiar neajunsurile constatate decurg obiectivele lor din acest trimestru, obiective care trebuiau și trebuie să se regăsească în planurile lor de activitate. Primele acțiuni trebuie să vizeze întărirea ordinii și disciplinei tinerilor la locul de muncă, folosirea integrală a celor 480 de minute și exploatarea rațională a mașinilor pentru ca nici un tînăr să nu mai rămînă cu norma personală neîndeplinită. În acest scop, trebuie reactivate gazetele „Tineretul în producție" și „Vitrinele calității" insuficient folosite pînă acum în munca de propagandă și educație a tinerilor. Un control mai riguros în schimburile doi și trei din partea membrilor comitetelor U.T.C., o îndrumare mai sistematică, un ajutor mai apropiat tinerilor nou încadrați, stimularea în mai mare măsură a creației tehnico-științifice sînt atribuțiuni cărora organizațiile U.T.C. trebuie să le confere un caracter de permanență în activitatea lor. Organizarea imediată a unor cursuri de calificare gradul întîi, pentru cei necalificați, și cursuri de gradul doi, pentru cei cu o calificare neaprofundată, unilaterală, care cunosc prea puține operații, inițierea unor concursuri stimulative, dezbateri, schimburi de experiență, demonstrații practice, avînd ca subiect calitatea produselor, găsirea unor modalități de a-i sprijini pe tinerii care rămîn sub normă în însușirea deprinderilor profesionale, în dobîndirea rapidității în execuția lucrărilor la mașină și ridicarea lor la nivelul muncitorilor de bază, iată o parte din obiectivele care ar fi trebuit să se regăsească în planurile de activități ale comitetelor U.T.C. de la fabricile „Bega" și „Miorița, și care, indiscutabil, ar contribui hotărîtor la recuperarea restanțelor, la îndeplinirea sarcinilor economice și a angajamentelor pe anul acesta.

ROMULUS LAL

CONTINUĂRI • CONTINUĂRI • CONTINUĂRI • CONTINUĂRI

PE CÎMP — FĂRĂ RĂGAZ!

prezenți în cîmp pe toată durata zilei, răspunzînd astfel chemării Comitetului Politic Executiv al C.C. al P.C.R. de a pune la adăpost fără pierderi, cît mai grabnic, rodul toamnei, de a efectua celelalte lucrări de sezon la un înalt nivel calitativ. O privire de ansamblu asupra situației operative „la zi" evidențiază însă necesitatea ca și în perioada care urmează, densă și hotărîtoare pentru succesul campaniei de toamnă, ritmul muncii pe ogoare să se desfășoare cu o intensitate și mai sporită. De aceea, exigențele muncii în cîmp reclamă acum, mai mult ca oricînd, o permanentă activă a întregului sat, a tuturor tinerilor — în spiritul legii privind organizarea producției agricole — pentru ca recoltarea să se execute în ritm alert, pentru ca la bazele de recepție să se transporte, în cel mai scurt timp, cantitățile prevăzute. Organizațiile U.T.C., tinerii, au datoria de înaltă răspundere patriotică de a iniția ample și eficiente acțiuni pentru folosirea din plin a fiecărei zi de muncă, de a-și depăși graficele stabilite, de a sprijini campania acolo unde sînt solicitați. Iată, așadar, cîteva puncte de acțiune pentru perioada următoare.

SEMĂNATUL GRÎULUI

Cu toate că în mai multe județe ale țării această lucrare s-a încheiat, acum, cînd ne aflăm la sfîrșitul perioadei optime, au mai rămas de realizat importante suprafețe în județele Bacău, Neamț, Suceava, Brașov, Vaslui, Sibiu, Timiș, Iași. Pentru că nici o întîrziere nu poate fi justificată, în condițiile concrete ale acestei toamne două măsuri sînt de mare actualitate pentru impulsionarea ritmului. Este vorba, în primul rînd, de o corelare perfectă a lucrărilor de eliberare a terenurilor, aratul și pregătirea patului germinativ pentru a se crea front de lucru la semănat. Spunem aceasta deoarece majoritatea suprafețelor rămase pentru însămînțat urmează după culturi de toamnă — în special porumb — unde recoltarea se desfășoară sub semnul unor rețineri neîntemeiate. Organizarea lucrărilor „în flux continuu" poate căpăta un spor de vitalitate și prin concentrarea masivă a utilajelor pe aceeași tarla, concomitent cu extinderea acțiunilor de întrajutorare între ferme și unități. În acest scop, la nivelul tuturor unităților de mecanizare trebuie luate măsuri hotărîte de organizare a parcului de mașini, în baza unor grafice riguroase de acțiune, pentru ocuparea acestora pe întreaga durată a zilei, la productivitatea maximă. În aceeași ordine de idei se impune ca pretutindeni să nu se admită nici un rabat de la calitatea lucrărilor, pentru a compensa astfel depășirea perioadei optime de însămînțări. Iată un exemplu concret. În județul Bacău mai sînt de însămînțat aproape 60 mii hectare cu grîu, din care 37 de mii sînt gata pregătite. Deci, front de lucru pentru semănători există. Cu toate acestea, nu mai departe alaltăieri, pe o vreme excelentă de lucru, în secțiile de mecanizare Urechești, Căiuț, Orbeni, Răcăciun tractoarele erau frumos aliniate încă de la orele 16.30. Și parcă în compensație pentru orele pierdute pe timp frumos, ieri în județul Bacău, ploaia a împiedicat cu adevărat semănatul grîului.

RECOLTATUL PORUMBULUI

Deși în această toamnă vegetația întîrziată a determinat declanșarea recoltărilor cu întîrziere, totuși, într-o serie de județe ca Buzău, Dolj, Teleorman, Ialomița, Mehedinți, și Botoșani, ca urmare a mobilizării ample a forțelor de la sate, a folosirii din plin a mijloacelor mecanice, s-au obținut rezultate bune. Așa cum consemnam și în numerele trecute ale ziarului nostru, aici au fost luate o serie de măsuri gospodărești (tăiatul cocenilor la vîrf și depănușarea parțială) care au grăbit coacerea știuleților, compensînd astfel întîrzierea în vegetație și fără a avea urmări asupra producției. Cu toate acestea, experiența pozitivă nu a fost, se pare, recepționată așa cum se cuvine. Fără justificări se prezintă însă ritmul lent la recoltat într-o serie de județe ca Tulcea, Brăila, Ilfov, Constanța, unde porumbul a ajuns la maturitate. De ce ? Principala explicație se găsește în modul deficitar al organizării muncii, al folosirii capacității forțelor umane de care dispune satul. Faptul că există utilaje mecanice de înaltă productivitate nu scutește pe nimeni de a participa la recoltatul manual, care mai ales în condiții nefavorabile — oricînd posibile de apărut toamna — se dovedește eficient și spornic.

TINERII, O PREZENȚĂ ACTIVĂ, PE FRONTUL OGOARELOR

Mai mult ca oricînd, în această toamnă, tinerii au fost angajați cu forțe sporite în campania de recoltări. Veștile sosite la redacție zilnic ne confirmă noi și bogate realizări în muncă. ● Peste 3 500 de tineri din Cluj-Napoca au fost prezenți în grădinile de legume și livezi, în lanurile de porumb. Efortul lor s-a concretizat în recoltarea a peste 450 tone și însilozarea a 680 tone din cele mai diverse culturi. ● 235 ha sfeclă de zahăr, 141 ha floarea-soarelui, 75 ha cartofi, 53 ha porumb, 189 tone fructe și 185 tone legume au recoltat în ultima perioadă cei peste 12 000 tineri care lucrează cu hărnicie și entuziasm pe ogoarele județului Botoșani. ● În județul Vaslui, 16 000 tineri, organizați în detașamente și brigăzi de muncă, și-au realizat și depășit graficele stabilite, recoltînd 350 ha, ceea ce reprezintă 2 800 tone de legume, fructe, struguri, porumb. ● Liceul real-umanist din Crasna, organizațiile U.T.C. comunale Someș-Odorhei, Buciumi, Sig și Horvatul Crasnei sînt cîteva dintre cele mai active detașamente de muncă distinse în campanie pe ogoarele județului Sălaj, contribuind în bună măsură la realizarea a peste 320 tone fructe, 380 tone cartofi, 258 tone sfeclă, transportul și însilozarea a 500 tone furaje. ● Din Dragalina, viitoare așezare urbană în Bărăganul ialomițean, sîntem informați că peste 300 de tineri au recoltat în această campanie 140 tone tomate, 40 tone fasole, 70 tone ceapă și au depănușat mai multe tone de porumb. Acum se acționează la recoltat pe cele 10 ha cu porumb, preluate în acord global de organizația U.T.C. comunală, încă de la semănat și unde s-au aplicat pe timpul verii toate lucrările de îngrijire de către tineri. ● Galați : 50 de elevi de la Liceul mecanic nr. 2 au semănat peste 30 ha cu grîu la I.A.S. Frumușița : 5 500 tone struguri au recoltat și transportat la bazele de colectare tinerii din Cuca, Tulcești, Șendreni, Smîrdan, Ivești, Tg. Bujor, Pechea și Tudor Vladimirescu ; la C.A.P. Vînători și Vultur, tinerii au tăiat și transportat cocenii de porumb, au însilozat furaje.

Soare și fructe

cît unui an întreg umple sufletele tuturor. Oamenii sînt în efortul lor zilnic de a munci mai mult și mai bine parcă mai înalți și mai drepți. Hambarele, cramele, cămările sînt mai pline decît în toți ceilalți ani. Niciodată nu au fost mere mai multe și mai grele pe ram în livezile ce se oglindesc mîndru în apele Oltului. Mierea e parcă mai dulce și le-a adus vîlcenilor încă o medalie de aur.

La Vîlcea, toamna vine din podgorii. Coboară cu turmele, doinind din fluier, dinspre Arnota și Loviște peste viile, livezile și prisăcile de pe dealurile ce mărginesc de o parte și de alta Oltul.

La Vîlcea, toamna sărută în aceste zile de brumar, cu gură de fructe mîinile aspre, frunțile înalte, senine, ale oamenilor ce au îngrijit părintește fiecare butuc și pom din livezi.

Sub apăsarea rodului greu, crengile, aplecate parcă în semn de adîncă mulțumire, sărută pămîntul darnic cu buze de foc și de aur rotund.

Lumina și mierea curg deopotrivă de dulci din prisăci. Zorii, ca și amurgul, încep și se sfîrșesc zdrobiți de teascurile grele din care, rîu galben, curge vinul.

Oltul își mînă apele printre malurile pe care se leagănă lanuri bogate de porumb cu demnitate de fluviu, iar codrii bătrîni duc pînă departe mirosul de fîn cosit și poame coapte.

Pregătirea practică a elevilor

Graficele-cadru prevăd o eșalonare a activității practice în funcție de profilul liceelor. Astfel, se stabilește desfășurarea practicii productive în perioade comasate, compacte pentru liceele cu profil **mecanic, electrotehnic, metalurgic, prelucrarea lemnului, industrii alimentare, textile — confecții, poligrafie.**

Perioadele compacte de practică vor fi plasate în modul următor : trei săptămîni de pregătire teoretică și o săptămînă de instruire practică **pentru prima treaptă de liceu**: două săptămîni de pregătire teoretică și o săptămînă de activitate practică în trimestrele I și II, iar în trimestrul al III-lea o săptămînă de pregătire teoretică și o săptămînă de instruire practică, **pentru treapta a doua de liceu.**

La liceele sanitare pregătirea practică alternează în cadrul aceleiași zile cu pregătirea teoretică de specialitate și se realizează în laboratoare, spitale și policlinici. La sfîrșitul anului de studii se prevede și o practică compactă și continuă de 4 săptămîni.

Comasarea practicii productive pentru liceele cu profil **agro-industrial** și **liceele industriale cu profil de construcții** are în vedere specificul domeniului de activitate, perioada de practică prevăzută, de 2—6 săptămîni fiind plasată în etapele de vîrf ale muncii din sectoarele respective. Pentru elevii care urmează **profilul mecanic** al **liceelor agro-industriale**, instruirea practică comasată are următoarele perioade compacte : trei săptămîni de pregătire teoretică și o săptămînă de instruire practică, iar elevii treptei a doua vor face două săptămîni pregătire teoretică și o săptămînă instruire practică. Pentru **liceele economice**, graficul pregătirii prevede 3 săptămîni de pregătire teoretică și o săptămînă de instruire practică. Ținîndu-se seama de specificul **liceelor pedagogice**, aici eșalonarea pregătirii teoretice și a instruirii practice se realizează prin : trei săptămîni de pregătire teoretică și o săptămînă de practică, **în prima treaptă**, pentru ca **în treapta a doua**, pe lîngă perioadele de practică productivă, să se desfășoare și practica pedagogică — 4 ore pe săptămînă în anii III iar în anii IV și V 5 ore săptămînal. Elevii anilor III și IV efectuează, de asemenea, o practică comasată, de patru săptămîni, în grădinițe, case de copii preșcolari, case de pionieri, tabere, colonii, iar cei din anul V — cinci săptămîni comasate. Pentru **liceele real-umanist**, practica este gîndită în vederea pregătirii elevilor în meserii specifice economiei locale astfel încît, la absolvire, cei care nu vor urma învățămîntul superior, să se poată încadra rapid în producție. Și aici practica se comasează astfel : 3 săptămîni de pregătire teoretică și o săptămînă de activitate practică. Pentru a le permite elevilor din ultimul an de studiu să elaboreze și să execute lucrări practice valoroase pentru examenul de bacalaureat, la unele licee industriale se prevede o practică compactă de 2—5 săptămîni. Potrivit necesităților locale, elevii tuturor anilor de studii vor participa timp de două săptămîni la lucrări agricole sau în construcții.

Pentru **școlile de specializare postliceală** se prevede un grafic cadru incluzînd perioade compacte de două săptămîni pregătire teoretică și o săptămînă instruire practică ; acestea sînt completate printr-o altă perioadă compactă de 5 săptămîni consacrată pregătirii practice, programată la sfîrșitul anului școlar ; în anul II se alternează o săptămînă pregătire teoretică și o săptămînă instruire practică.

Avîndu-se în vedere intrarea în școala profesională a absolvenților învățămîntului obligatoriu de zece ani, ponderea pregătirii practice în aceste școli este de 82 la sută din totalul orelor prevăzute în planul de învățămînt. Instruirea practică se desfășoară 5 zile pe săptămînă, în schimburi de șase ore pe zi, iar o zi pe săptămînă va fi consacrată pregătirii teoretice de specialitate, la care se adaugă, în anul I, la sfîrșitul anului de învățămînt, o perioadă de instruire practică compactă de 4 săptămîni.

Este bine ca toate aceste lucruri, care se referă la mai buna corelare a pregătirii teoretice cu instruirea practică să fie bine cunoscute de elevi, pentru ca aceștia să se încadreze cu seriozitate în noua disciplină de muncă și învățătură.

enciclopedia sentimentală

Obiceiul notelor mari

(Urmare din pag. 1)

După opinia mea, juriile ar trebui să reprezinte exigența cea mai înaltă și mai dreaptă a publicului. Ele nu ar trebui să dea false iluzii tinerilor ce vor să se afirme într-un domeniu sau altul, nu ar trebui să-i învețe pe amatorii, sosiți de curînd în rîndurile luptei pentru afirmare, cu succese obținute ușor și pe nemerit. Se dezvoltă în acest chip o curioasă faună de infatuați, de veleitari agresivi, care nu mai vor să știe ce e munca, pentru că au văzut cît de ușor se poate obține nota maximă, adică — în fond — consacrarea cea mai înaltă. Pentru un membru al juriului gestul fizic de a ridica tăblița cu nota 10 e ușor, e aproape mecanic, dar consecințele acelui 10 nemeritat sînt dezastruoase. La primul 8 pe care i-l dă viața, omul care a primit 10 pe nemerit se va considera un neînțeles, un nedreptățit, va deveni un veleitar acru și va acționa prin orice mijloace pentru a obține neapărat un 10, cum a obținut el, cîndva, la „Steaua fără nume". Opinia mea e că redacțiile de specialitate ale Radioteleviziunii (care au merite mari în multe privințe și mai ales în aceea a aducerii ritmice și a unor valori reale în scena multor domenii ale artei și culturii) trebuie să-și înțeleagă mai profund rolul social deosebit de important, ce decurge din forța de penetrație a acestui mijloc de informare și educare a publicului care e Radioteleviziunea. Se înțelege, acest rol ar fi normal să se concretizeze într-o mai bună selecționare a juriilor care, în treacăt fie spus, seamănă prea mult cu alte jurii, de la alte concursuri, dînd impresia că un număr limitat de oameni reprezintă fondul obligatoriu din care se recrutează membrii juriilor. Un exemplu este compararea juriului Festivalului de muzică ușoară de la Mamaia cu juriul Festivalului cîntecului ostășesc și cu recentul juriu al „Stelei fără nume". Puține schimbări. Cine n-a fost în juriu la Mamaia, a luat premiu la Mamaia. Cine n-a luat premiu la Mamaia, a luat la alte concursuri și premiul i-a fost oferit de foștii beneficiari ai altor festivaluri ajunși membri ai juriilor. De multă vreme se atrage atenția asupra acestei situații inacceptabile, apoi se exprimă autocritici, dar măsuri nu se iau. Dar, revenind la problema juriilor de televiziune, se mai ridică și altă problemă : 3 concurente primesc din partea membrilor juriului numai note de 10. Cele trei concurente rămîn foarte îndatorate membrilor juriului. Un membru al juriului dă nota 6 primelor două concurente și nota 7 celei de-a treia concurente. Bineînțeles că toate trei se supără pe acel membru al juriului, în ciuda faptului că a treia, chiar dacă a primit 7, cîștigă concursul cu acel punct de diferențiere, nu cu notă de 10 dată și ei și celorlalte. Și cele trei concurente nu observă că primind toate trei 10 e ca și cînd ar fi primit toate trei nota 1.

Vremea noastră cere exigență, pentru că vremea noastră are nevoie de valori. Dar nu de valori pasive, ci de valori active, create în muncă, într-o muncă aspră și grea, singura, dealtfel, producătoare și de mari, durabile satisfacții. Obiceiul notelor mari de complezență este un obicei păcătos și mic-burghez. El nu are nimic comun cu spiritul revoluționar, de exigență, ce se cuvine să guverneze toate conștiințele și cu atît mai mult conștiințele care, ieșind în public și exprimîndu-se în public, capătă și valoare exponențială. Obiceiul notelor mari compromite notele mari. Întreb cu justificare : cum vom răsplăti excepțiile de cea mai înaltă valoare, dacă dăm numai note mari valorilor medii sau obișnuite ? Întreb : se cunoaște faptul că nota 10 exprima nota cea mai de sus, nota-extremă, adică traducerea în cifre a perfecțiunii ?

Cred că o grabnică analiză — soldată și cu măsuri concrete — ar putea pune publicul în fața unor emisiuni-concurs desfășurate sub semnul unei vii și chiar incomode exigențe — care să noteze valoarea după criteriul valorii — pentru că și acest mod de a nota este, în acele emisiuni, instrument al criticii de artă, parte a responsabilității și conștiinței artistice, manifestare a spiritului revoluționar.

UN JUDEŢ TÎNĂR la cotele împlinirilor socialiste PRIN OAMENII SĂI TINERI

Sălaj, judeţul celor mai spectaculoase prefaceri economice inregistrate în ultimii ani ca urmare a politicii partidului şi statului nostru de dezvoltare armonioasă a tuturor zonelor ţării, străbate astăzi drumul inaoitor al uriaşelor transformări ce schimbă radical infăţişarea locurilor, profilul şi preocupările oamenilor de pe aceste seculare meleaguri. Construirea unor importante obiective industriale — de la numai 7 intreprinderi in anul 1965 — in prezent numărul lor se ridică la 16 — a determinat, in paralel cu creşterea potenţialului economic al judeţului, profunde mutaţii socio-profesionale in structura populaţiei şi in special a tineretului. S-a format astfel un puternic detaşament muncitoresc aflat intr-o continuă creştere. Alături de cadrele pregătite in şcolile şi liceele Zalăului sau specializate in ţară pentru necesităţile noilor obiective economice tot mai numeroşi sint specialiştii, muncitorii cu experienţă, oameni ai locului reintorşi aici pentru a pune temelii trainice noii industrii. Pe drept cuvint, se poate spune că Sălajul zilelor noastre se afirmă tot mai pregnant ca un judeţ ce îşi descoperă şi îşi amplifică de la un an la altul vocaţia industrială. Pe fondul acestui dinamic proces, şi ca urmare firească a sa, se cuvine înţeles obiectivul major care mobilizează in prezent intreaga capacitate de efort şi dăruire a tuturor locuitorilor de aici, români şi maghiari, şi anume, realizarea pînă la sfîrşitul anului 1980 a unei producţii industriale de peste 10 miliarde lei. Sălajul aspiră şi se pregăteşte incă de pe acum să se inscrie in rindul judeţelor puternic dezvoltate, cu un aport hotărîtor la progresul economic şi social al intregii ţări. Pentru aceasta, alături de ceilalţi locuitori, cei peste 20 000 tineri, cuprinşi in intrecerea utecistă — constructori nemijlociţi ai tuturor realizărilor prezente — sint hotărîţi să demonstreze si să se afirme, prin faptele lor de muncă, prin neobositul efort de ridicare continuă a nivelului de preaătire profesională, ca un factor tot mai activ in viaţa economică, socială şi culturală a judeţului.

Citeva repere elocvente pentru munca şi viaţa tinerilor sălăjeni, acum cînd ne mai despart puţine luni pînă la incheierea primului an al cincinalului revoluţiei tehnico-ştiinţifice, redau dimensiunea exactă a răspunderii cu care organele si organizaţiile U.T.C. acţionează pentru a se situa la inălţimea acestor exigenţe: ● Cele 318 şcoli generale şi licee, 3 şcoli profesionale şi 9 licee de specialitate sint angajate in nobila misiune a pregătirii viitoarelor cadre necesare noilor obiective ce vor imbogăţi harta economică a judeţului. ● La integrarea cît mai rapidă in producţie a tineretului, o contribuţie de seamă şi-o aduc cursurile de ridicare a calificării, de perfecţionare profesională organizate practic, in toate unităţile economice, activitatea de propagandă ştiinţifică, concursurile profesionale şi olimpiadele pe meserii la care pînă in prezent au participat peste 12 000 tineri. ● Ca urmare a acţiunilor desfăşurate pentru stabilizarea tinerilor la sate, in prezent 247 tineri lucrează in zootehnie, 326 in pomicultură şi 164 in legumicultură. ● Au fost, de asemenea, calificaţi 76 tineri in meseria de mecanizatori, iar 37 ca dulgheri, timplari şi zidari.

Pe coordonatele acestui amplu proces de ridicare economică, Sălajul se afirmă tot mai pregnant şi ca un centru cultural aflat in plină devenire. O puternică bază materială — 4 case de cultură municipale şi orăşeneşti, 248 cămine culturale, 54 biblioteci culturale şi 91 biblioteci publice cu peste 60 000 de cititori oferă tinerilor accesul la o bogată viaţă cultural-educativă. Despre toate acestea, despre munca şi viaţa tinerilor din această străveche vatră românească, aşa cum se infăţişau ele simbătă, 9 octombrie 1976, îşi propun să vorbească şi relatările reporterilor noştri. (C.D.).

BRIGADA „SCÎNTEII TINERETULUI"

Constantin Dumitru ● Ioan Adam ● Laurenţiu Olan
Virgil Simion ● Ovidiu Marian ● Călin Stănculescu

TRANSMITE DIN JUDEŢUL SĂLAJ

O echipă de tineri într-o situaţie de excepţie

Bătălie cu secundele

La Fabrica de materiale izolatoare din Şimleu-Silvaniei se pregătea o nouă „şarjă" de vată minerală. Cînd am ajuns în secţie, cele două cubilouri fuseseră deja încărcate, iar focurile ardeau din plin. În acele clipe, singura grijă a topitorilor era ca apa, fără de care viaţa acestor coloşi ce transformă azbestul şi calcarul în material izolant ar fi în pericol, să aibă debitul necesar. Totul părea să decurgă normal. Totuşi...

Cineva mă prezentase lui Mihai Sălăjan, secretarul organizaţiei U.T.C., din schimbul respectiv, şi tocmai încercam să-i explic motivul prezenţei mele în acel loc. N-am mai apucat. Un strigăt a acoperit zgomotul focurilor.

— S-a oprit apa de la pompe !

Au sărit toţi, ca un singur om, şi în cîteva zeci de secunde cubilourile erau racordate la reţeaua de apă a oraşului. Nici cea mai mică ezitare, nici un gest care să trădeze derută. Feţele lor exprimau numai încordarea momentului şi doar sudoarea care le inundase frunţile putea să te facă să înţelegi că încercarea prin care trecuseră nu fusese deloc uşoară. Au urmat apoi minute întregi de verificări ale instalaţiei, s-a consolidat noul racord. Lucrurile reintraseră pe făgaşul lor firesc. Cînd, dintr-odată, se auzi un nou strigăt. Pompele, care fuseseră puse în funcţiune la o presiune mult mai mare decît cea obişnuită, au smuls, pur şi simplu, furtunurile de alimentare din lăcaşurile lor şi apa a început să ţîşnească prin zeci de orificii cu o putere extraordinară.

Era aproape imposibil să te apropii de robinete pentru a stăvili şuvoiul. Apa îi orbea, îi împingea înapoi. N-au dezarmat. S-au repezit din nou, au reuşit să închidă robinetele, au refăcut racordurile. Toţi ca unul. Uzi din cap pînă în picioare, extenuaţi de efort, au lucrat mai departe cu o dăruire exemplară, pînă cînd nimic nu mai ameninţa buna funcţionare a cubilourilor.

Încet-încet, încordarea de pe feţele lor a făcut loc zîmbetului.

— Ce putea să se întîmple ?, l-am întrebat pe Mihai Sălăjan, cînd totul se terminase cu bine.

— În lipsa apei, se ridică mult temperatura în cubilou. Se formează gaze care nu au pe unde să iasă şi atunci explozia nu mai poate fi evitată...

Explozia nu s-a produs. Şi aceasta, în primul rînd, datorită curajului acestor oameni, spiritului de echipă, dîrzeniei cu care s-au „bătut" cu secundele. Pentru că, într-adevăr, fiecare secundă, întîrziere ar fi putut să producă inevitabilul.

Transcriu numele eroilor din dimineaţa zilei de 9 octombrie: Mihai Sălăjan, Alexandru Naghi, Toth Laszlo, Alexandru Szomer, Vasile Geyger, Iuliu Antal, Csoka Istvan. Sînt aceiaşi care, luna trecută, şi-au îndeplinit planul în proporţie de 149,2 la sută, aceiaşi care, din luna aprilie, n-au mai cedat locul I în întrecerea dintre schimburi.

— La început a fost mai greu, mi-a mărturisit Mihai Sălăjan. Se lipsea mult, nu realizam planul. Ce mai... aveam probleme. Oamenii — cei mai mulţi abia ieşiţi de pe băncile şcolii profesionale — nu erau obişnuiţi cu dificultăţile muncii de la „cubilouri". Am început atunci o altfel de muncă — ne-am apropiat, de fapt, de sufletul lor, le-am cunoscut preocupările, greutăţile pe care le invocau.

— Şi rezultatul ?

— Dincolo de realizările din ultimele luni, am reuşit să întemeiem un colectiv unit, ale cărui fapte de muncă ne fac cinste. Se adaugă lor — asta v-o spun nu fără mîndrie — tot ce-am înfăptuit în orele „de după ora trei", adică activităţile de muncă patriotică, cele culturale, sportive...

...Rememorez minutele dramatice de la sosirea mea în secţia „vată minerală". Îmi „amintesc" încordarea de pe feţele acestor oameni, felul în care s-au bătut pentru ca viaţa cubiloului să nu mai fie în primejdie.

A fost, de fapt, bătălia cu ei înşişi, o luptă a maturităţii, a spiritului de echipă care-i caracterizează. (L. O.).

Permanenţă în preocupările organizaţiei U.T.C.

CALIFICAREA

La Zalău, „Armătura" şi „Emailaţii" sînt nume tot mai des pronunţate. Ele denumesc cele două mari intreprinderi ale oraşului, pilonii de bază ai uneia dintre cele mai tinere platforme industriale ale ţării. Intrată de numai cîţiva ani în funcţiune, producţia acestora a înregistrat o evidentă creştere în complexitate, o continuă înnoire şi modernizare. Oamenii, muncitorii au rămas însă, în marea lor majoritate, aceiaşi. Adică tinerii al căror stagiu în producţie nu depăşeşte 3—4 ani. Nevoia de asimilare, din mers, a noilor tehnologii de fabricaţie, s-a impus astfel ca o condiţie esenţială a bunei desfăşurări a proceselor de producţie, a capacităţii de a răspunde prompt noilor şi complexelor cerinţe ale actualului cincinal. Ce îşi propun, cum acţionează în această privinţă orgnizaţiile U.T.C. ?

Ioan Teglaş, secretarul comitetului U.T.C. de la Intreprinderea de conductori electrici emailaţi: „Chiar în aceste zile la noi în unitate se desfăşoară **testările teoretice şi practice** ale tuturor tinerilor muncitori. Ele preced de fapt cursurile de perfecţionare desfăşurate timp de 3 luni la nivelul fiecărui loc de muncă, sub directa îndrumare a tinerilor maiştri, ingineri şi tehnicieni, cursuri în care au fost cuprinşi toţi cei peste 800 de tineri ciţi numără colectivul intreprinderii noastre. Primele rezultate, fapt confirmat de comisiile de examinare, atestă eficienţa deosebită a unei asemenea forme de pregătire profesională. La C.T.C. şi la atelierul de electricieni, toţi tinerii au trecut probele teoretice şi practice cu calificativul bine şi foarte bine".

Virgil Trif, secretarul comitetului U.T.C. de la Intreprinderea de armături industriale din fontă şi oţel: „Într-un fel, aş putea spune că la noi instrucţiunile privind reciclarea oamenilor au fost... „încălcate". Nu am aşteptat, nu puteam aştepta, trecerea a trei ani de la absolvirea unei şcoli profesionale pentru a declanşa această acţiune. Producţia, complexitatea ei aflată într-o continuă creştere, ne-a determinat să trecem imediat la organizarea reciclării cu absolut toţi tinerii, pe categorii şi specific al locului de muncă. Alţi peste 400 de tineri muncitori — strungari, frezori, turnători-formatori, lăcătuşi, urmează cursurile de ridicare a calificării. Profesorii lor — cei 181 de tineri ingineri şi tehnicieni ciţi numără intreprinderea". (D. C.).

Fotografiile paginii: IONEL DAVID

ÎNALTA RĂSPUNDERE MUNCITORească

La cei 29 de ani pe care ni-i mărturiseşte cu faţa iluminată de un zîmbet fugar, adolescentin, Viorel Mureşan se consideră un om obişnuit, cu o biografie comună. Viaţa şi-o rememorează laconic, intretăind frazele, dar cu conştiinţa clară a celui ce se ştie stăpîn pe rosturile sale. E un om potrivit la locul potrivit, cum se zice indeobşte. Şi totuşi, biografia acestui lăcătuş de intreţinere de la Intreprinderea de armături industriale din fontă şi oţel din Zalău ascunde în obişnuitul ei un sens exemplar. Viorel Mureşan face parte din detaşamentul muncitorilor, tehnicienilor şi inginerilor care, aflaţi pînă în urmă cu cîţiva ani în alte oraşe, formaţi în austerele şcoli ale muncii de la Hunedoara, Reşiţa, Turda, Braşov, s-au intors pe locurile natale, atunci cînd Sălajul şi-a descoperit vocaţia industrială.

Cînd s-a intors, în octombrie 1973, avea 8 ani de experienţă dobîndită cu eforturi, cu rivnă. L-am ascultat reconstituindu-i etapele. Deşi a absolvit în 1965 Şcoala profesională de lăcătuşerie mecanică din Zalău, de atunci şi pînă azi s-a considerat un perpetuu elev. „Lăcătuşeria este o meserie ca o şcoală continuă. Niciodată nu poţi spune că o ştii de la un capăt la altul. În dotare intră maşini mereu mai complexe, trebuie să te acomodezi mereu cu utilajul nou, să-l studiezi, să-l faci să funcţioneze întotdeauna în bune condiţii. Nu obosesc făcînd aceasta niciodată. Ştiu că mă cheamă în fiecare dimineaţă maşinile de sablat, cuptoarele de tratare, polizoarele pentru curăţare. Vin la muncă cu plăcere. Vin şi pentru a-mi învăţa mai bine meseria. Asta am făcut întotdeauna: şi la Turda, unde am lucrat pînă în 1967 la Fabrica de ciment, şi la Hunedoara, unde am fost lăcătuş la laminorul de 1 300, atunci dat în exploatare. Mai ales la Hunedoara. Poate şi fiindcă acolo am întîlnit oameni cu experienţă precum Gheorghe Luţai, primul meu şef de echipă, şi Gheorghe Manaţu, care mi-au arătat cu răbdare multe din tainele lăcătuşeriei. Acolo am urmat liceul seral. Acolo am devenit în 1970 membru de partid. Însă în 1973 m-am intors la Zalău. Ştiam că e nevoie şi de mine".

„Am venit aici, la Zalău, ca să rămîn pentru totdeauna"

Intr-adevăr, Zalăul avea nevoie de el. Iar comunistul Viorel Mureşan a căutat să fie la înălţime. Este, desigur, fruntaş în muncă. De învăţat învaţă în continuare. Acum urmează cursurile şcolii de maiştri. După cum, ca şef de echipă, îi învaţă, la rîndu-i, pe tinerii cc-i sînt incredinţaţi, tainele meseriei. Îi trece, cum spune cu o formulă ce a revenit des printre vorbele sale, prin „filiera meseriei", ca să-i facă oameni adevăraţi. „Aşa cum Gheorghe Luţai a avut răbdare cu mine, şi eu mă gîndesc la cei care peste ani vor fi în situaţia mea. Vă spuneam doar, meseria mea e o şcoală continuă".

La plecare, cu acelaşi zîmbet fugar, adolescentin, mi-a destăinuit dorinţa sa cea mai mare: „Aş vrea să văd construit obiectivul proiectat, să fie aici. Nu mai sînt decît 2—3 ani pînă atunci. Nu e prea mult, fiindcă m-am intors la Zalău ca să rămîn pentru totdeauna". (I. A.).

Meseriaşii satului sînt pregătiţi în sat!

Comuna Hida, judeţul Sălaj. O localitate cu peste 6 200 de locuitori, în care puterea economică este conexată în cele două cooperative agricole de producţie, în staţiunea de mecanizare a agriculturii şi în ferma I.A.S. Zalău. Alături de cei peste două mii de locuitori ciţi lucrează în unităţile amintite, numeroşi alţi tineri calificaţi în meseriile de zidar, timplar, cizmar, croitor, mecanic etc., asigură buna desfăşurare a activităţilor industriale de pe raza comunei. Au fost satisfăcute astfel nu numai nevoile oamenilor comunei, care trebuiau să apeleze la meseriaşii din alte localităţi, dar în acelaşi timp sau creat condiţii ca fiecare tînăr să fie incadrat în una din unităţile existente pe acest teritoriu. Importanţă deosebită prezintă şi faptul că majoritatea tinerilor au învăţat meseriile pe care acum le practică aici în atelierele liceului din localitate şi în cele de croitorie, cizmărie, timplărie. Între aceştia amintim pe Ilie Suciu, Vasile Porumb, Augustin Ceac, Ioan Pavel, Iulian Pop, Ioan Petruş, Dorin Covaci, Dumitru Avram. Numai în luna trecută tinerii de la secţia croitorie, în frunte cu Simion Ciuca, Mircea Copaciu, Elisabeta Kassay, Sanda Păcurar, Aurelia Pop au reuşit să realizeze confecţii peste plan, în valoare de 94 152 lei. Şeful de schimb, utecistul Ioan Pop, ne arăta că pentru anul viitor sînt deja asigurate contractele cu beneficiarii din ţară. Aceasta demonstrează calitatea lucrărilor executate de tinerii din Hida, prestigiul de care se bucură aceştia nu numai în comună ci şi în afara ei.

„De la un an la altul — ne spunea primarul comunei, Romulus Păcurar — tot mai mulţi tineri învaţă una din meseriile care se practică în comuna noastră. Începînd cu anul şcolar în curs, liceul din localitate are secţii de agronomie, mecanică şi croitorie. În felul acesta la terminarea studiilor, absolvenţii pot practica una din meseriile alese. Alţi tineri sînt în curs de calificare în meseriile de electromecanici, reparaţii maşini casnice, mecanici şi instalatori. Cei calificaţi pînă în prezent şi-au cîştigat în scurt timp o incredere bine meritată prin calitatea lucrărilor executate. Datorită acestui fapt, lor le-a fost incredinţată construirea căminelor culturale din satele Sinpetru Almaşului şi Trestia, localul şcolii din satul Baica, hala de croitorie, precum şi noua casă de cultură din Hida.

Sînt cîteva fapte care ţin de buna gospodărire a celui pus în fruntea obştii, dar şi de ambiţia celor care au învăţat în scurt timp aceste meserii. Secretarul comitetului comunal U.T.C., Alexandru Cîmpeanu, ţine să precizeze că cei peste 200 de meseriaşi ai comunei sînt nu numai buni lucrători ci şi harnici gospodari. Fiecare participă la diferite lucrări în agricultură cît şi la cele edilitar-gospodăreşti. Numai în anul acesta ei au confecţionat peste 150 000 de bucăţi de cărămidă pentru noua casă de cultură, au efectuat sute de ore de muncă patriotică la înălţarea băii comunale, au executat lucrări de îmbunătăţiri funciare pe 14 hectare. (O.M.).

Industria se afirmă în fiecare zi, dar în atelierele şcolare predomină încă menajul!

Alături de eleganta clădire a Liceului industrial de construcţii, şantierul sălii de sport atrage atenţia prin animaţie. Toată lumea munceşte: băieţii fac săpăturile necesare racordului termic, fetele prepară cimentul, alte echipe lucrează la tencuieli, se montează o macara pentru construcţia grinzilor de susţinere, au început operaţiile necesare finisajelor exterioare.

Printre salopetele albastre prezenţa maiştrilor indrumători se simte arareori. Tinerii îşi cunosc deja meseria, deşi vor absolvi şcoala peste un an, doi sau trei. „Toate lucrările, în afara cofrajelor, sînt executate de noi, ne spune şeful de şantier, elevul Ioan Blaga din anul V. Iar pentru a cunoaşte aprofundat toate meseriile din bogatul univers al construcţiilor lucrăm prin rotaţie la diverse locuri de muncă".

Printre cei remarcaţi pentru calitatea lucrărilor executate se numără Viorel Gaidoş, Maria Opriş, Amalia Cosma, Dorel Chendea. Elevii Liceului industrial de construcţii din Zalău nu-şi dezmint tradiţia bunelor rezultate inregistrate în fiecare etapă a construcţiei. Aici au lucrat permanent şi în timpul verii, cînd organizaţia U.T.C. a raportat o depăşire a indicilor de plan echivalentă valoric cu 40 000 lei. Atelierele-şcoală unde alte grupe de elevi muncesc pentru realizarea unor contracte cu diferite şcoli din judeţ sau pentru autodotare au fost înălţate tot prin munca uteciştilor.

La Liceul industrial nr. 2 o primă impresie ce o produc atelierele şcolii este aceea a unei optime dotări.

În prezent, printre cei mai harnici se dovedesc a fi strungăriţele din anul II. Viorica Pop, Elisabeta Savu, Jozefa Szeredoi îşi depăşesc zilnic planul. Atente, cele trei colege nu cunosc rebutul. Şi aceasta este o garanţie a faptului că la absolvire, în unitatea în care vor munci cele trei uteciste, nu vor mai avea nevoie de timp pentru acomodare, de timp pentru integrarea în producţie.

Dar dacă în cele două şcoli, prin profilul atelierelor se asigură o pregătire practică bine corelată cu nevoile de cadre ale judeţului, pe ansamblu, surprinde încă ponderea mare a atelierelor cu profil textil, menaj-gospodăresc şi croitorie (24 la sută), în timp ce un domeniu de vîrf, cum este electrotehnica, nu are decît o pondere de 4 la sută.

Printre soluţiile care, concretizate încă în acest an şcolar, ar putea elimina această situaţie se numără: reprofilarea pe acelaşi spaţiu a unor ateliere, dotarea prin ministerele economice şi M.E.I. cu utilaje şi maşini corespunzătoare profesiilor solicitate în economia judeţeană, extinderea atelierelor de mecanică agricolă, asigurarea pregătirii forţei de muncă din construcţii şi în alte şcoli, nu numai prin liceul de specialitate. Prin asemenea măsuri s-ar putea asigura o modalitate optimă de pregătire încă din şcoală a viitoarelor cadre ale judeţului. (C. S.).

ÎN ACTIVITATEA DE RĂSPÎNDIRE A CUNOŞTINŢELOR TEHNICO-ŞTIINŢIFICE

Demaraj bun şi cîteva „scăderi de ritm" pe parcurs

Un exemplu pe deplin edificator asupra posibilităţilor de răspîndire eficientă a cunoştinţelor ştiinţifice şi tehnice în rîndul tinerilor sălăjeni îl oferă brigăzile ştiinţifice din licee — o iniţiativă valoroasă ce a apărut în urmă cu doi ani şi care acum tinde să fie generalizată în intreg judeţul. Faptul că poţi auzi despre ea stînd de vorbă cu elevi şi cadre didactice din Zalău, Şimleu Silvanici şi chiar din micile oraşe Cehu Silvaniei şi Jibou, cu activişti U.T.C. ca şi cu instructori ai comitetului de cultură şi educaţie socialistă (de la nivelul judeţului şi al oraşelor) demonstrează clar că iniţiativa s-a impus şi, mai mult decît atît, că ea este sprijinită şi incurajată. Pentru a vedea despre ce este vorba ne-am deplasat la Liceul agricol din Şimleu Silvaniei unde activează cu bune rezultate o asemenea brigadă. Aici i-am avut ca interlocutori pe ciţiva dintre beneficiarii acestei forme de educaţie ştiinţifică. „Această brigadă — îmi spune Florica Dudaş, anul III Horticultură — vine fie în faţa unei clase de elevi, fie în faţa unui an de studiu pentru a ne da răspunsuri şi pentru a dezbate unele probleme pe care fiecare dintre noi le poate comunica, atît prin intermediul secretarului U.T.C. pe clasă, cît şi folosind o „cutie poştală" introdusă special în acest scop. Aflăm astfel multe lucruri noi legate de specialitate sau de diversele implicaţii ale revoluţiei tehnico-ştiinţifice". „Cei care fac parte din această brigadă sînt tot elevi, adaugă Gheorghe Ardelean, din acelaşi an. Ei sînt aleşi dintre cei mai buni elevi din anul IV. Unul este „specialist" în ştiinţe exacte, altul în biologie şi medicină, altul în istorie şi geografie, un al patrulea este bine pregătit să dea răspunsuri în probleme politico-ideologice şi un al cincilea în probleme de legislaţie. Faptul că membrii brigăzii sînt colegi de-ai noştri înlătură posibile reţineri dintre cei ce intreabă şi cei ce răspund şi totodată ne stimulează pe noi, cei mai mici, la o pregătire care să ne justifice aspiraţia la un loc în această brigadă". Aflu de la indrumătoarea U.T.C. pe şcoală, prof. Ioana Furdui, că fiecare dintre cei 5 membri ai brigăzii are un „consultant" profesor sau specialist din afara şcolii care îl ajută să se pregătească în mod deosebit. De aceea, această formulă de „educaţie ştiinţifică pentru elevi, prin elevi" s-a bucurat anii trecuţi de un binemeritat succes (nu numai în liceul amintit, ci şi în multe altele din judeţ, unde îşi desfăşoară activitatea într-o manieră similară). Chiar cu puţin timp în urmă, în fiecare oraş a avut loc instruirea membrilor brigăzilor din acest an şcolar, acţiune care s-a desfăşurat bine cu excepţia oraşului Zalău, unde au fost prezenţi doar membrii brigăzii Liceului pedagogic. Fapt ce ridică un semn de intrebare asupra seriozităţii cu care a fost privită această acţiune — şi, desigur, urmările ei, de către organizaţiile U.T.C. din licee şi activiştii Comitetului orăşenesc U.T.C. Problema care se ridică acum, după ce această formulă şi-a dovedit eficienţa în interiorul liceelor, este, după părerea mea, aceea de a se ieşi din acest cadru. Căci, fără indoială, în judeţul Sălaj profesorii şi cei mai buni elevi din licee reprezintă, mai mult decît în alte judeţe, o forţă intelectuală cu pondere insemnată, a cărei prezenţă trebuie să se manifeste mai puternic în rîndul tinerilor de la sate, în rîndul tineretului muncitoresc în formare.

Pe bună dreptate mi-am pus intrebarea — şi am pus-o şi unor activişti cu munci de răspundere de la nivelul Comitetului judeţean U.T.C. şi al comitetelor orăşeneşti U.T.C. din Zalău şi Şimleu Silvaniei: „Ce fac organizaţiile U.T.C. pentru educaţia ştiinţifică a tinerilor din intreprinderi, a celor din mediul rural ?" Din păcate, răspunsurile care să ateste o preocupare amplă şi consecventă nu au fost prea numeroase. Două expoziţii de carte tehnico-ştiinţifică organizate în acest an la Clubul tineretului din Zalău au relevat că preocuparea pentru orientarea tinerilor în literatura de acest profil reprezintă o necesitate căreia trebuie să i se acorde o atenţie permanentă. Deocamdată, însă, amenajarea unui „colţ tehnico-ştiinţific" (cum l-au denumit interlocutorii) în cadrul „Punctului de documentare" din Clubul tineretului reprezintă doar o intenţie, iar la nivelul intreprinderilor se face mult prea puţin în această direcţie prin intermediul propagandei vizuale sau al altor forme. Nu mai puţin adevărat este faptul că la Zalău cărţile şi revistele ajung ceva mai greu. În programul aceluiaşi club abordarea unor teme de educaţie ştiinţifică este cu totul sporadică, nefiind inclusă nici măcar o acţiune cu caracter periodic. Dacă în oraşul Şimleu Silvaniei, cursurile Universităţii populare se organizează direct în unităţile economice şi de învăţămînt, iar organizaţiile U.T.C. sînt implicate incepînd cu propunerea tematicilor acestora, pe baza cunoaşterii cerinţelor tinerilor, şi sfîrşind cu asigurarea tuturor condiţiilor necesare bunei lor desfăşurări, în oraşul Zalău organizaţia U.T.C. lasă totul pe seama Casei de cultură a sindicatelor şi Casei orăşeneşti de cultură. Nici lectoratele pe probleme de propagandă ştiinţifică organizate în intreprinderi de Comisia de propagandă a Comitetului judeţean U.T.C. nu merg prea bine de vreme ce la nivelul intregului judeţ se dispune doar de trei lectori, iar ultima acţiune de acest fel, în oraşul Zalău, a avut loc în luna iunie. Şi nu mai puţin adevărat este faptul că Comisia de creaţie tehnico-ştiinţifică n-a reuşit nici pînă acum să găsească forme concrete pentru a sprijini activitatea de educaţie ştiinţifică a tineretului. De aceea, cu toate că brigăzile ştiinţifice din licee reprezintă o iniţiativă cu totul inedită, conceperea şi desfăşurarea în ansamblu a activităţii nu a dus, deocamdată, la rezultatele dorite (V.S.)

CRONICĂ DE ÎNTRECERE

Iniţiativele uteciştilor de la „23 August"

La Intreprinderea „23 August", una dintre cele mai importante unităţi industriale ale Capitalei, tinerii, alături de ceilalţi oameni ai muncii, au contribuit în ultima perioadă la obţinerea unor prestigioase rezultate, superioare angajamentelor asumate în marea intrecere. În cronica faptelor au fost consemnate cîteva succese care ilustrează, o dată în plus, forţa de manifestare a entuziasmului şi hărniciei de care dau dovadă toţi tinerii intreprinderii. În secţia locomotive construcţii sudate cei peste 250 de tineri, dintre care amintim pe Gelu Găiţă, Popa Nicu, Gheorghe Postolache şi Ion Mihăiţă, au contribuit la economisirea de energie electrică şi gaze în valoare de 10 000 lei. Un rezultat la fel de semnificativ au raportat la nivelul aceleiaşi secţii uteciştii care au realizat prin ore de muncă patriotică subansamblele necesare pentru 2 locomotive. În agenda succeselor au semnat şi tinerii din secţia utilaj tehnologic care au efectuat la „Convelerul tineretului" 500 ore de muncă patriotică în sprijinul producţiei. În cadrul iniţiativei „Ştafeta muncii" lansată de comitetul U.T.C. pe intreprindere tinerii din cadrul serviciului proiectare-cercetare de la Institutul de cercetări „Faur" şi cei din secţia utilaj tehnologic au preluat şi realizat în cele mai bune condiţii o gamă importantă de utilaje de mare complexitate a căror valoare se ridică la 100 000 lei. O iniţiativă care sperăm să aibă un rezultat tot atît de bun este aceea a tinerilor din secţia turnătorie oţel, în număr de circa 80, conduşi de utecistul Ion Ivănuş, care s-au angajat să realizeze la Cuptorul tineretului, în cinstea sărbătoririi Centenarului Independenţei de stat a României două şarje de oţel aliat peste sarcinile de producţie. Un angajament tineresc ce va fi onorat cu cinste şi dăruire profesională.

ILEANA PODOLEANU

Corespondenţii transmit

● **PREZENŢI ÎN PRIMELE RÎNDURI** pentru indeplinirea angajamentelor economice asumate în marea intrecere utecistă „Tineretul — factor activ în realizarea cincinalului revoluţiei tehnico-ştiinţifice" cei peste 17 000 de tineri din cele 22 de unităţi sibiene au contribuit numai în decursul unei decade record, la realizarea unui spor de producţie în valoare de 13 milioane lei. (L. Vrabete).

● **TINERII DIN ORGANIZAŢIA U.T.C. ELECTROLIZĂ** 3 din cadrul C.I.P.A. Rîmnicu Vîlcea au terminat cu 5 zile mai devreme lucrările de reparaţii capitale ale instalaţiilor din dotare. Este vorba de instalaţiile de clor lichid, de acid clorhidric, de cristalizat sare şi sala de electroliză. Acest lucru a fost posibil prin organizarea eficientă a muncii celor 280 de utecişti şi prin folosirea la intreaga capacitate a tuturor maşinilor şi utilajelor. Subliniem faptul că prin terminarea lucrărilor de reparaţii inainte de termenul stabilit colectivul secţiei va realiza o producţie suplimentară în valoare de peste 370 000 lei. Tineri ca Gheorghe Lisaru, Ilie Diaconu, Ilie Negriţă şi Emilian Mustăţea s-au situat pe locuri fruntaşe în această acţiune. Un succes deosebit au obţinut şi tinerii secţiei H.C.H. Rîndan care au raportat o producţie suplimentară în valoare de peste 198 000 lei. (R. Constantin).

● **CIMENTIŞTII DE LA C.L.A. ALEŞD**, judeţul Bihor, între care şi cei aproximativ 1 000 de tineri care lucrează aici, au consemnat în cronica intrecerii noi realizări de prestigiu. Pe primele 9 luni ale anului au fost date peste sarcinile de plan 20 600 tone de ciment. (Sabin Ganea).

În prim-planul activităţii politico-ideologice şi cultural-educative a organizaţiilor revoluţionare de tineret:

FESTIVALUL „CÎNTARE ROMÂNIEI"

o amplă manifestare a forţei creatoare a poporului nostru

NICOLAE CEAUŞESCU: „Va trebui să acţionăm în aşa fel încît acest festival — care are loc în anul cînd se împlinesc 100 de ani de la proclamarea independenţei ţării — să reprezinte un moment important, să marcheze realizarea unei cotituri în activitatea culturală, politică şi educativă de masă... Nu trebuie să existe comună, şcoală, instituţie, întreprindere fără formaţiuni artistice-culturale, fără cercuri de creaţie în diferite domenii de activitate".

Preocuparea fundamentală a organizaţiei U.T.C. în domeniul educării revoluţionare a tineretului, a formării sale multilaterale ca şi a întregii noastre mişcări culturale constă, acum, în pregătirea primului Festival al educaţiei şi culturii socialiste, „Cîntare României". Ziarul îşi propune să semnaleze, consecvent, iniţiativele valoroase, să stimuleze acţiunea de creare a unor noi formaţii artistice la sate, în oraşe, în întreprinderi, pe şantiere, să promoveze repertoriile de certă calitate artistică şi cu un bogat conţinut de idei capabile să contribuie, din plin, la amplul proces de educare a tineretului în spiritul idealurilor societăţii noastre. Ne propunem, în consecinţă, să relatăm, să comentăm şi să analizăm calitatea şi ţinuta a numeroase manifestări artistice, a unor concursuri desfăşurate în fazele preliminare, de masă ale festivalului, tocmai în vederea depistării talentelor autentice şi a realizărilor de prestigiu, a asigurării unui înalt nivel ideologic, educativ şi artistic tuturor acestor faze. Începem această acţiune publicistică, consemnînd cîteva date despre pregătirile organizaţiei U.T.C. din judeţul Argeş, precum şi despre preocupările în aceeaşi direcţie a tinerilor din comuna Livada, judeţul Satu Mare.

CULTURA ŞI ARTA — un loc important în educaţia patriotică a tineretului

Dialog cu **CONSTANTIN POPESCU**, *prim-secretar al Comitetului judeţean Argeş al U.T.C.*

— Directivele celui de al XI-lea Congres al partidului, Congresul educaţiei politice şi al culturii socialiste acordă o importanţă deosebită participării tinerilor la actul de cultură ca mijloc de perfecţionare a propriei lor personalităţi. Este subliniat, totodată, rolul important pe care tinerii trebuie să-l aibă în activitatea culturală ce se desfăşoară în prezent atît la oraşe, cît şi la sate pentru formarea conştiinţei omului nou făuritor al societăţii socialiste multilateral dezvoltate.

Aşadar, o primă întrebare: In ce măsură tinerii judeţului Argeş participă la dinamizarea vieţii cultural-artistice în raport cu exigenţele formulate de Congresul culturii şi al educaţiei socialiste, de recentul program de măsuri?

— Prezenţa tineretului argeşan la actul de cultură este similară — am putea spune — marii ponderi pe care acesta o are în aproape toate domeniile de activitate industrial-economică a judeţului. Cum nu am putea concepe construcţia autoturismelor „Dacia" sau a celor de teren ARO, de exemplu, fără contribuţia tinerilor, tot aşa nu am putea concepe nici vreo manifestare cultural-artistică de orice gen fără aportul lor. Domeniul cultural este, dealtfel, în atenţia deosebită a comitetului judeţean U.T.C., a organelor şi organizaţiilor U.T.C., în scopul antrenării unui număr cît mai mare de tineri la actul cultural-artistic. O dovadă în acest sens este faptul că numai de la începutul acestui an — perioadă în care au fost organizate şi desfăşurate importante acţiuni şi manifestări culturale — au fost antrenaţi în acest scop peste 20 000 de tineri elevi, muncitori şi studenţi. Subliniez, de asemenea, faptul că în ultimul timp, în spiritul sarcinilor stabilite la Congresul educaţiei politice şi al culturii socialiste, organizaţia noastră judeţeană şi-a sporit colaborarea cu ceilalţi factori educaţionali, organizînd cu succes cîteva manifestări culturale de mare popularitate. Este vorba de concursul interjudeţean de muzică populară „Floare de stîncă", dialogul cultural-artistic al elevilor, concursul „Drum de glorii", organizat în municipiul Piteşti şi la Curtea de Argeş, precum şi cîteva concursuri pe consilii intercooperatiste în mediul rural — Izvoru, Domneşti, Leordeni. Toate acestea reprezintă o experienţă preţioasă pe care trebuie s-o fructificăm şi s-o dezvoltăm acum cînd ne pregătim pentru participarea la primul Festival naţional „Cîntare României socialiste".

— Care sînt manifestările cultural-artistice pe care le consideraţi reprezentative pentru tinerii argeşeni?

— Consider că poezia patriotică, asociată cu muzica valoroasă tinde să ocupe un spaţiu tot mai întins în conţinutul spectacolelor organizate de tineri şi pentru tineri în judeţul Argeş. Şi aceasta ar fi o caracteristică de ansamblu a genurilor de spectacole abordate de tineri, în sensul sporirii interesului lor pentru spectacolul artistic angajat, bogat în conţinut patriotic şi cu profunde rezonanţe populare.

— In ideea „tinerii realizatori şi beneficiari ai spectacolului cultural-artistic", cît credeţi că s-a realizat şi în ce domeniu, mai ales?

— Deşi nu putem spune că s-a făcut totul în acest domeniu, deoarece în unele mari întreprinderi, unde există chiar formaţii artistice proprii, nu s-a realizat acest deziderat, totuşi putem afirma că în rîndul tineretului studios al judeţului nostru această cerinţă a fost oarecum satisfăcută. Astfel, în domeniul spectacolelor de club, la Casa de cultură a elevilor din Piteşti, la Tehnic-club şi Student-club, un mare număr de tineri sînt angrenaţi direct în însăşi realizarea şi reuşita spectacolelor ce se organizează pentru ei. Se impune, aşadar, o extindere, pe viitor, a acestor modalităţi de abordare a actului cultural şi în rîndul tineretului muncitoresc şi, bineînţeles, al celui din multe comune şi sate ale judeţului, cu atît mai mult cu cît cluburile de întreprindere, casele de cultură ale sindicatelor, sau oricare alte lăcaşe de cultură le stau oricînd la dispoziţie.

— Care sînt preocupările imediate ale organizaţiilor U.T.C. în vederea îmbunătăţirii activităţii cultural-artistice în rîndul tinerilor?

— În scopul perfecţionării nivelului politico-ideologic al tinerilor, dezvoltării sentimentului patriotic şi stimulării gustului pentru frumos al acestora, Comitetul judeţean U.T.C., a luat unele măsuri concrete în vederea traducerii în viaţă a Programului de măsuri pentru aplicarea hotărîrilor Congresului al XI-lea al P.C.R. şi al Congresului educaţiei politice şi al culturii socialiste în domeniul muncii ideologice, politice şi cultural-educative. Astfel în fiecare organizaţie U.T.C. se intensifică eforturile în descoperirea unor tineri cu efective posibilităţi artistice, în funcţie de specificul locului de muncă al tinerilor şi, în special, de constituirea unor formaţii de teatru ale tinerilor, de brigăzi artistice, de cercuri. Menţionez în acest context şi faptul că încercarea noastră, a Comitetului judeţean U.T.C., de a realiza un ansamblu artistic al tinerilor din Piteşti în cadrul Tehnic-clubului, pînă la 1 ianuarie 1977, îşi profilează încă de pe acum dimensiunile scontate.

Cît priveşte acea trăsătură pe care o consideram caracteristică pentru ansamblul orientărilor cultural-artistice ale tinerilor argeşeni — abordarea spectacolului artistic angajat — trebuie să precizez, în final, faptul că ne mobilizăm în prezent să realizăm o trecere în revistă a formelor de activitate menite să stimuleze promovarea poeziei patriotice şi a cîntecului revoluţionar.

Interviu realizat de VASILE MĂRUŢĂ

La Livada, în judeţul Satu Mare, un deziderat care devine realitate

Fiecare tînar, fiecare locuitor al satului — un artist amator

O privire, oricît de sumară asupra activităţilor politico-educative şi cultural artistice din comuna Livada, judeţul Satu Mare, comună care în acest cincinal va deveni oraş, îţi relevă varietatea manifestărilor, bogăţia lor de conţinut, numărul mare al celor ce participă în mod nemijlocit la realizarea acestor programe. „Dispunem, îmi spunea tovarăşul Vasile Oiegaş, secretar al comitetului de partid şi primar al comunei, de un potenţial uman deosebit de puternic şi o dotare materială corespunzătoare. Pornind de aici, în spiritul hotărîrilor Congresului educaţiei politice şi al culturii socialiste, al indicaţiilor tovarăşului Nicolae Ceauşescu, stimulaţi de hotărîrea privind organizarea festivalului naţional „Cîntare României", am trecut la întocmirea unui program de măsuri pe care, după cum vă puteţi convinge, am şi început să-l traducem integral în practică". Într-adevăr, vorbind despre potenţialul uman trebuie să amintim că în Livada învaţă circa 1 900 de elevi, că numărul cadrelor didactice este de 110, al absolvenţilor unor institute de învăţămînt superior care lucrează în întreprinderile şi unităţile economice, sanitare etc. — de peste 120 ş.a.m.d. Adăugînd la cei de mai sus personalul mediu şi pe tinerii muncitori şi cooperatori, constatăm că la Livada există suficiente forţe — şi numeroase, şi din punctul de vedere al pregătirii — care să desfăşoare pe multiple planuri o activitate politico-educativă şi cultural-artistică bogată, de ţinută. Despre felul cum sînt folosite aceste forţe, cum este organizată activitatea cultural-educativă în comună din perspectiva viitorului festival ne-a vorbit şi tovarăşul Andrei Deak, locţiitor al secretarului comitetului comunal de partid şi director al căminului cultural: „Am pornit, în primul rînd, de la premisa de a satisface toate cerinţele, de a organiza activităţi în forme cît mai variate, atractive, interesante, care să corespundă preocupărilor şi necesităţilor politico-educative. La ora actuală în comuna noastră funcţionează o brigadă ştiinţifică, formaţii cultural-artistice — de teatru, jocuri populare, recitatori, brigadă artistică. Avem un cerc de pictură, un grup de lectori care realizează informările politice, expuneri, simpozioane, mese rotunde ş.a.m.d. Aş vrea să menţionez că, de regulă, ne preocupă ca fiecare cadru, fiecare specialist să fie integrat unui colectiv, să participe efectiv măcar la una dintre aceste activităţi". Iată deci cum se materializează aici, la Livada, preocuparea pentru intensificarea activităţii politico-educative şi culturale pentru antrenarea în această activitate a tuturor forţelor satului. Din brigada ştiinţifică, al cărei program reţine atenţie prin actualitatea, diversitatea şi bogăţia problemelor abordate de fiecare dată, fac parte profesori, medici, ingineri agronomi, medici veterinari, cercetători de la Staţiunea experimentală, secretarul consiliului popular ş.a.m.d. Colectivul gazetei satirice „Ghimpele", abordînd direct şi fără menajamente aspecte negative din viaţa comunei, e şi-a cîştigat un bun renume printre locuitori. Cercul de pictură, în cadrul căruia profesorii de desen Kalman Fodor şi Adalbert Szilagy sînt nu numai îndrumători neobosiţi şi competenţi, dar şi creatori apreciaţi, organizează periodic expoziţii la căminul cultural. Încă un amănunt relevant: formaţia de teatru şi-a propus să realizeze o stagiune permanentă, avînd, deja în repertoriu două piese, cărora li se vor adăuga şi altele, inspirate din realităţile satului de azi.

Întreagă această gamă de manifestări se adresează îndeosebi tinerilor: elevi, funcţionari, muncitori şi cooperatori. Cum se implică organizaţia U.T.C. în această activitate? „Unul dintre obiectivele noastre legate de pregătirile pentru marea trecere în revistă a tuturor forţelor creatoare ale naţiunii care va fi festivalul „Cîntare României", îmi mărturisea secretarul organizaţiei U.T.C., Ioan Sebeşi, este şi acela al constituirii unor formaţii artistice proprii, al desfăşurării unei intense activităţi politice, culturale şi sportive. Avem, în prezent, un ansamblu artistic, de 70 de persoane. Activităţile la clubul tineretului, ca şi serile cultural-distractive ce se desfăşoară cu regularitate, îşi vor diversifica programul, asigurîndu-se o mai largă cuprindere a tinerilor, o sporită forţă educativă".

Realizatori ai activităţilor organizate, beneficiari ai acestor bogate manifestări, tinerii din comuna Livada sînt implicaţi direct şi efectiv la înfăptuirea programului de măsuri privind îmbunătăţirea muncii politico-ideologice şi cultural-educative, aşa cum a hotărît Congresul educaţiei politice şi al culturii socialiste, aşa cum ne-o cere partidul.

AL. DOBRE

UN ÎNVĂŢĂTOR ŞI LECŢIILE SALE DE CITIRE DIN MUZEUL SĂTESC

De ce-aş explica unor copii de ţărani cum se purtau strămoşii lor, după planşe tipărite la Bucureşti, şi nu după comorile pe care le găsesc în scrinul părinţilor?!

Deschid o poartă pitică, din catifea roasă, care a fost cîndva lemn. Poteca îngustă, pe care piciorul n-o simte şi urechea n-o sesizează — căci lumina zilei de octombrie pare să fi aşternut pîslă sub tălpi — străbate fără ocol o grădă mare, desfăşurîndu-se spre casa modestă din faţa noastră, îngropată sub pruni şi corcoduşi. De straşină, la intrare, stă anunţată o firmă: „Muzeul sătesc Stejaru". Adică, muzeul comunei Stejarul din judeţul Teleorman. De istorie, de numismatică, de etnografie şi artă populară, arheologie şi de moravuri, de instrumente muzicale şi medalii. Înăuntru, vreo duzină de plete şi codiţe, şi o altă duzină de capete tunse „zero", cam de o săptămînă, cu o maşină veche, sînt la lecţia de citire. Învăţătorul Stancu Manea, om subţiratec, cu ochi spălăciţi şi vorbirea repezită, „director" şi creator al muzeului, explică. Mîini mici, pătate de cerneală cîntăresc grav, cu un aer concentrat, bătrîneşte, o parte din piesele expuse. Au voie, sub privirile învăţătorului, iar din sfiala atingerilor ajungi să crezi că aşa ar trebui să se desfăşoare prima lecţie a respectului faţă de lume şi faţă de oameni închişi în lucruri. Clipa în care naturala şi senina curiozitate destructivă a copilului este înfrîntă, spre a fi transformată, înălţată la un alt prag al cunoaşterii, mi se pare mai importantă decît multe dintre momentele imprimării datelor, în cea mai fidelă memorie, atent sortate după criteriul anilor de viaţă.

Am vizitat, mai exact spus, m-am răsucit prin muzeu (compus din prispă, sală, două odăi, tindă sau „foc"). În sală, vechi documente (originale şi reproduceri) sînt aşternute ca un tapet pînă la tavan. Le parcurg cu privirea: copia unui act de la Matei Basarab (depus astăzi la Arhivele Statului), prin care se întărea „moşia" oamenilor liberi aşezaţi pe vatra comunei de astăzi, vechi hărţi boiereşti în care teritoriul acesteia îşi schimba mereu şi radical înfăţişarea (linii şi pătrăţele vorbind în limbaj abstract despre pasiuni şi drame naive sau iraţionale pentru omul zilelor noastre), certificate de improprietărire, catagrafii din secolul trecut, liste cu participanţii la răscoalele din 1907, întocmite cu scrisul încă neformat al elevului, şovăielnic şi perpetuu altul, încît numele înşirate îmi par, surprinzător, semnături... Într-o odaie, nu mai mare de „trei metri pe trei", războaie de ţesut, vîrteniţe, mese, lăzi de zestre şi circa 25 de „guguloaie" (pînză umplută cu vată), avînd dimensiunea aproximativ a unui cap omenesc, atîrnate aproape de tavan, în josul cărora se „scurg" maiestuos vechi şi splendide costume populare, bărbăteşti şi femeieşti, de bătrîni şi de tineri, de sărbătoare şi de muncă. Înghesuiala, înţepenirea pe verticală dă întregului „montaj" aerul unui „sfat", al unui „sobor". În tindă şi în

Printre exponatele muzeului sătesc, o medalie obţinută de către un localnic în războiul de Independenţă

cealaltă odaie: linguroaie, putinee, găleţi, şei de lemn, cobze fără corzi, maşini vechi de cîlcat, călimări de bronz, vase de porţelan uşor ciobite, pipe de lut, bucăţi de silex şi ciocane preistorice, monezi, de la dramme greceşti de prin anul 225 e.n. şi bănuţi ai tuturor neamurilor, pînă la hîrtia, făcută movilă, a bancnotelor de dinaintea ultimei stabilizări, medalii din 1877 şi 1918, purtate pe pieptii sumanelor, brevetele lor, împăturite cîndva simetric, cu migala „deştelor" crestate şi bătătorite de muncă...

Omul acesta, mă gîndesc la Stancu Manea, ar vrea să comprime viaţa mai multor secole pe un spaţiu incredibil de restrîns, aşa cum numai într-o carte este cu putinţă (şi poate nici în ea!). Muzeul mi se pare, deocamdată, mai mult depozitul unuia viitor. Criteriile ştiinţifice de expunere vor veni cu siguranţă după aceea. Astăzi, încă mai identifică vechimea unei piese după consultările cu specialişti grăbiţi dar binevoitori. Rezultatul? O hîrtie „de aritmetică" pe care o peniţă stîngacă dă „verdictul": probabil secolul al XVIII-lea. Ciudat, tot acest bric-a-brac n-a ieşit încă definitiv din viaţa care l-a creat. Obiectele n-au căpătat încă solemnitatea pieselor de muzeu. Le contemplăm ca pe propriile noastre obiecte, căzute în reverie şi odihna visului dintre două întrebuinţări. Avem sentimentul că ne aparţin irevocabil, cum aparţine podul cu amintiri al bunicilor, nepoţilor. Pretenţia cuiva asupra lor ni s-ar părea de-a dreptul stranie şi jignitoare.

De ce face Stancu Manea toate acestea? Transcriem explicaţia sa. „Ce sîntem noi, comuna? O palmă de loc, risipită pe „moşia" pămîntului mare, un bumb pe harta ţării, ridicată la scara maximă. Aceasta nu înseamnă că ne-am aflat pe un mic şi uitat teren viran. Vreau să arăt sătenilor şi copiilor cît a costat traiul pe aceste locuri, cum istoria lor s-a făcut odată cu istoria mare a ţării. Am dat jertfe înainte de 1877 dar şi după, am ţesut frumos înainte şi după, ne-am făcut uneltele singuri înainte şi după. Lecţia de istorie naţională sau de citire, rupută de locul unde o faci, mi se pare la fel de îndepărtată şi abstractă ca o lecţie a istoriei universale, a Franţei sau a Angliei, de exemplu. Un boier prăpăşit mai de mult prin partea locului, justifica totul, cu propoziţia: „Sîntem vechi, domnilor!" Ogrăzile, podurile caselor, arhivele primăriei ar fi arătat că oamenii de aici sînt cu mult mai vechi, mai vechi decît cei pe care istoria i-a scos la suprafaţă şi i-a cufundat destul de repede în uitarea de unde au ieşit. Observasem că obiceiurile se pierd. Că pentru mulţi istoria locului nu trece dincolo de cercul familiei. Cum era să explic unor copii de ţărani, după planşe tipărite la Bucureşti, cum arăta portul popular în zona noastră, cu ce lucrau pămîntul moşii noştri, cum vieţuiau ei? Muzeul este, acum, mîndria noastră. Certificatul nostru de naştere pe care îl uitasem şi îl oredeam pierdut. Fiindcă, una este să fi trăit aici, nu se ştie cum şi cînd, pentru o bucată de pîine, şi alta, să ştii că un Basarab Vodă recunoştea vatra satului şi pămînturile oamenilor liberi de aici. Oameni „căpoşi" şi aspri care s-au judecat, apărîndu-şi dreptul moştenite, cu diferiţi boieri ori cu Schitul Dideşti, din apropiere, încă vreun secol şi ceva".

Muzeul are, ne putem da uşor seama, un preţ pentru oamenii satului, pentru copiii care deprind aici alfabetul şi lecţia vieţii. Muzeul are însă şi un alt preţ. Cercetat, ar umple cu sens, calificativele „dăruire" şi „pasiune", aşezate, în spiritul adevărului, lîngă numele acestui inimos învăţător şi animator cultural. A mai apărut un muzeu sătesc cu trei ani în urmă, vom spune, unul între altea altele. Uşor de zis. Alcătuirea sa vine încă o dată să ne întărească convingerea că un lucru sau un om preţuiesc atît cît preţuieşte istoria lor.

„Colaboratorii" lui Stancu Manea sînt copiii şi bătrînii. Cu copiii este mai simplu. Înţeleg repede şi fac lucrurile cu tragere de inimă. Bătrînii sînt, uneori, mai dificili. Cedează obiectele muzeului, după ce ai vreme să depeni amintiri comune ori să invoci legături de familie. Cînd se răzgîndesc, după vreo săptămînă, trebuie să ai din nou vreme a lua totul de la capăt. Pentru un linguroi vechi şi crăpat Stancu Manea este în stare să toarcă, să taie lemne ori să care porumb cu spinarea pentru proprietarul lui. N-are posibilităţi să facă săpături arheologice. Pentru aceasta lucrează la „gospodărie", în „acord global" ca orice ţăran. A cerut însă un loc, „la Comoara", cum îi zic sătenii, unde a fost o veche aşezare romană. După ce tractorul îi ară lotul, în timp ce alţii însămînţează, el culege cioburi de ceramică străveche. „Cînd n-ai alte posibilităţi faci şi arheologie mecanică" — zice el. Are griji. Mi s-a părut a fi continuu într-o stare febrilă. Deşi se cenzurează atent. Localul muzeului este numai „împrumutat" pe cîţiva ani. Un prezumtiv proprietar îl somează continuu să-şi ridice de acolo „boarfele". În ziua vizitei noastre, acesta îi strecurase sub uşă un bilet, adică un fel de somaţie („Vă rog să liberaţi casa că viu eu acasă pînă la data de 15 octombre, Gheorghe Gheorghe, fără nu întîrzieri"). Unde să ducă „boarfele?". Şi aşa, pentru că stringe continuu, a fost silit să disperseze o parte din piese prin şoproanele unor binevoitori, pe care le inspectează periodic. Acestea sînt numai greutăţi „de perspectivă". Are şi greutăţi „prioritare" însă. Prima: să aducă lumină de la stradă în muzeu, pe o distanţă de circa 20 de metri („costă numai 800 de lei", argumentează el în dreapta şi în stînga). Pentru că, normal, este timpul să treacă şi lampa cu gaz în rîndul exponatelor! A doua: să iasă din „ilegalitate". Muzeul e recunoscut ca atare numai „pe plan comunal", cu alte cuvinte este certificat de comunitate, care a luat legal cunoştinţă de ceea ce vede. „Pe plan judeţean" el încă nu există, şi de aici decurg, cum ne-am dat seama, o serie de încurcături, în arcanele cărora nu ne propunem a intra, acum.

Stancu Manea face drumuri regulat la Bucureşti. La Arhivele Statului. De acolo extrage date istorice privitoare la comună şi aduce fotocopii. „Răscolitul" istoriei îi cere, îşi poate imagina oricine, răbdare, timp şi chiar bani. Tot în drumurile sale pe la Bucureşti a bătut pe la uşa redacţiilor unor ziare şi reviste cu singurul său articol (intitulat „Muzeul sătesc — laborator şcolar"), unde amintea, în premieră, descoperirea documentului de la Matei Basarab, caligrafiat pe piele de capriioară. I s-a propus a reduce articolul la dimensiunile unei ştiri, pentru un fel de rubrică de curiozităţi. La o revistă şcolară, unde a discutat îndelung cu portarul şi cu un redactor grăbit, i s-a promis publicarea articolului (cu stringeri de mînă). „N-a fost publicat. Nici astăzi, spune el calm. Or fi avînd lucruri mai importante de oferit cititorilor, nu zic nu. În definitiv, este de la sine înţeles, ca o comună să-şi organizeze muzeu, ba chiar să descopere vechi documente. Nu i-or fi mirat prea tare toate acestea. Noi ne mirăm, continuu, de ele. Să fim iertaţi. Înainte de a trăi în lumea mare, trăim în satul nostru". Stancu Manea, dacă tot vorbim de scris, a terminat o carte: Monografia comunei. Deocamdată, e înaintată spre aprobare şi verificare unui tovarăş de la Alexandria. Speră că va obţine un aviz favorabil. „De ce să nu fie bună? Am oferit date cuprinse în ea, din domenii variate, istorie, etnografie, geologie etc., ori de cîte ori am fost solicitat pe plan judeţean în vederea întocmirii unor sinteze".

Învăţătorul nostru doarme, nici o îndoială, ca toţi oamenii. Cu toate acestea, mă întreb absurd, cînd. Învăţătorul nostru ar avea motive să fie uneori posomorît (nu spun acrit). Nu este. Învăţătorul nostru ar mai putea obosi, aşa cum ni se mai întîmplă, din cînd în cînd, tuturor. Este plin de energie, furat mereu de proiecte mari. Răspunsul e simplu (o, lucrurile acestea simple ca Oul lui Columb!): îşi iubeşte locul natal, oamenii, meseria.

C. R. CONSTANTINESCU

PRO ŞI CONTRA

TEXTE ŞI PRETEXTE

Sporirea diversităţii formelor de activitate artistică la care asistăm necontenit impune şi o atenţie sporită asupra conţinutului fiecăruia în parte. Tot mai des utilizăm, pe bună dreptate, denumirea de spectacol popular. Dar ce este spectacolul popular?

Îl denumim aşa pentru că el exprimă, fireşte, o realitate vie, pentru că aparţinînd poporului, creat de acesta, el este accesibil tuturor, iubit şi cunoscut de toţi. În plus, el jalonează traiectoria unei vechi şi îndelungate tradiţii culturale. Pentru că spectacolul popular s-a manifestat prin elementele sale care-i caracterizează încă înainte de apariţia fenomenului teatral în Europa, şi anume încă din îndelungata perioadă de migraţie a cultului zeului Dionysos din Tracia şi Asia Mică spre lumea cetăţii elene. Se distinge tocmai prin marea sa răspîndire în rîndul maselor, printr-o largă participare a acestora dar şi prin continua evoluţie a semnificaţiilor.

Tînărul teatru românesc, încă de la începuturile sale se va manifesta ca un teatru popular, căci el se bucură de o mare adeziune a publicului, se manifestă ca o adevărată tribună socială şi politică, a celor mai înaintate aspiraţii ale spiritului românesc, şi este un teatru naţional, modern, făurit de un Conachi, Alecsandri, Millo şi ceilalţi pe care-i numim primii noştri dramaturgi.

În viitoarea efervescenţei spirituale care ne dărui o dramaturgie originală apar şi piesele lui Millo, printre care şi „Jianu — căpitan de haiduci", pe care o va juca străbătînd întreg teritoriul românesc. Prin tematica sa plesa a stîrnit un viu interes atît în mediul urban, cît şi în cel rural. Astfel, între anii 1870—1880, apar în Moldova formaţii săteşti care după modelul piesei lui Millo, îşi compun piese proprii, în care eroul principal este Jianu sau un alt haiduc local de mare renume (Bujor, Codreanu, Groza). El le joacă în colindele de Anul Nou, dînd adevărate spectacole şi în alte localităţi uneori ajungînd pînă peste munţi în Ardeal. Manifestările populare de acest fel, remarca Tudor Vianu privitor la procesul de folclorizare al operei culte, „ating (...) fiinţa colectivă a neamului, comunicînd cu ceea ce reprezintă ea ca absolut în timp şi spaţiu".

Azi, spectacolul popular este unitar în diversitatea manifestărilor sale, întrunind la un loc cele trei elemente specifice. El antrenează un mare număr de spectatori, poartă către aceştia idei şi sentimente umaniste şi reflectă idealurile societăţii noastre.

Acest specific generează vigoarea spectacolelor mai sus amintite.

Este de la sine înţeles însă că diversitatea de genuri şi forme, stiluri şi maniere ale creaţiei în arta spectacolului nu trebuie confundată cu „generalul" şi „anonimatul" care îşi fac loc în unele spectacole şi duc la schematism. De exemplu, vizionînd unele spectacole de brigadă artistică sau de poezie, ne-a fost atrasă atenţia de caracterul de „culegere" pe care îl au textele respective. Frînturi de versuri ale unui autor sînt combinate cu ale altui autor, aduse din condei pe ici pe colo „ca să se potrivească". Se mutilează astfel voit ceea ce a vrut să spună un poet, exprimînd ceea ce nu intenţionase alt poet, iar „culegerea" enunţă obscur ceea ce a vrut să spună scenaristul. Aceasta, chipurile, în numele caracterului popular al spectacolului.

Aceleaşi procedee le mai putem întîlni şi în unele spectacole literar-muzical-coregrafice în săli sau în aer liber, la care uneori în compoziţia spectacolului stau la bază criterii de întocmire cel puţin sărace, cum ar fi acela: „după text, merge muzică", sau „după un cîntec lent, neapărat un dans repede", şi „spectacolul trebuie să înceapă zvîcnit" şi „să se termine sus" (!?), pierzîndu-se din vedere tocmai ceea ce trebuie să exprime acel spectacol. În orice caz, astfel de criterii de alcătuire şi de regie nu pot sta la baza unui spectacol pe care să-l denumim popular...

Nu este în intenţia noastră să punem semnul identităţii între teatrul popular, despre care scriam în rîndurile anterioare, şi teatrul popular folcloric. Dimpotrivă, înţelegem o delimitare strictă a sensurilor. Teatrul popular folcloric are o structură care trebuie ferită de alterări, dar despre păstrarea autenticului teatrului popular folcloric nu s-a vorbit, din păcate, aşa cum o binevenită campanie de păstrare a autenticităţii dansului şi cîntecului popular s-a impus la vremea respectivă.

Adeseori se poate asista la cazuri de „anonimat" în unele spectacole de aşa zis teatru popular haiducesc, nunţi româneşti din... (zona respectivă), concert-spectacol de folclor, spectacol de datini şi obiceiuri etc., în care se înşiruiesc după criterii sărace tot soiul de culegeri îndoielnice, într-un amalgam de operetă, pantomimă, varietăţi şi cîrc executate de interpreţi îmbrăcaţi în costume naţionale (despre costume nu mai adăugăm nimic).

După un concert-spectacol folcloric, în care dansatorii, fără să „altereze" paşii jocului respectiv, ersu purtaţi în fuga mare prin scenă ca să se plaseze pe linii şi coloane (laturi de pătrat, romb şi cercuri) realizatorul a declarat că dansatorii se mişcau pe linia unor desene nevăzute dar luate din motivele ţesăturilor populare! Desigur că nu în acest mod vom da spectacolelor noastre caracterul cu adevărat popular pe care se cuvine să-l aibă.

G. TEAŞCĂ

TRIUMFUL CLIŞEULUI

Ca în orice roman poliţist, şi acţiunea cărţii lui Viorel Cacoveanu **Morţii nu mint niciodată** (Ed. Dacia) porneşte de la o crimă. Aceasta declanşează, bineînţeles, o anchetă de proporţii. În conformitate cu rigorile genului sînt „filate", triate, fişate atent persoanele suspecte, se fac (errare humanum est!) şi deducţii greşite, şi totuşi adevărul, cum precizează într-o frază stingace autorul, refuză să iasă la iveală. De ce? Fiindcă în asemenea cărţi el are obiceiul de a nu sări în ochi. Supoziţiile anchetatorului din roman încep odată cu constatarea că minerul Gavril Stanciu a fost mai întîi lovit de o maşină şi apoi aruncat în prăpastie. Regulile — scrise şi nescrise! — ale genului cer însă ca urmărind mobilurile unei crime să dai de ale alteia. Discipol zelos al maeştrilor, Viorel Cacoveanu nu ezită să se conformeze clişeului. În continuare asistăm la o sarabandă a şabloanelor. Clişee sînt binefăcătoarele intervenţii ale martorilor, tot de clişeu ţine şi împotrivirea unui coleg de-al lui Ardeleanu (anchetatorul), egoist, rău, gelos pe succesele infailibilului Poirot român. Clişeul triumfă pe toată linia! Tot combinîndu-le, autorul realizează trista performanţă de a scrie un hibrid pluricefal, mixtură de fraze lirico-ide, „eseistice" şi vulgare. Foarte multe nu lipsesc şi cu toate acestea romanul suferă de elementarism. Lucru pe care l-a simţit probabil şi Viorel Cacoveanu. Iar pentru „echilibru" a recurs la ingrediente. Explicaţii inutile, digresiuni, trivialităţi sînt presărate cu generozitate de-a lungul multor pagini. Un fals inspector ce se introduce în casa profesoarei Mărioara Nap, uită de rostul lui, furat fiind de un peisaj neaşteptat: „Ofiţerul observă sînii feţei prin deschizătura capotului. O transparenţă rece îi umezi fruntea. Ironică, perversă, femeia întreabă: — Vă e rău?!

Clişeele genului sînt prezente cam în toate investigaţiile anchetatorului. Interogatoriile lui sînt à la Marius Chicoş Rostogan, dovedesc multă stîngăcie şi naivitate, nefiresc şi lipsă de intuiţie psihologică. Un gust pentru filosofia goală produce stridenţe, ca în această secvenţă în care e prezent şi autopsierul Moja, care s-ar vrea un fel de gropar shakespearian, ţinînd în mîini un imaginar craniu al lui Yorrick: „Cum poţi dormi aici? se miră Vasile (...) — Bine să trăiţi, dom' procuror. Eu trăiesc mai mult cu morţii, între ei mai mult decît între cei vii. — Te impaci cu ei? întrebă căpitanul. — Is cuminţi, nu spun prostii, nu mint, nu fac nici un rău; nu te enervează". Şi, peste trei pagini, confesiunea lui Moja continuă: „Vedeţi, d'ala zic eu că-i bine aici între morţi, zise Moja. Nu avem divergenţe, nu se supără nimeni, nu ne credem unii mai deştepţi decît alţii. E egalitate perfectă, rîse Moja". Cartea abundă în formulări improprii, prolixităţi dezarmante. Cele cîteva pagini bune nu servesc cu nimic intriga poliţistă. La sfîrşitul lecturii îţi vin în memorie cuvintele pe care, într-o clipă de relaxare, le rosteşte protagonistul: „Autorii ăştia de romane poliţiste ştiu şi ei ceva. Au intuiţie, rafinament, fantezie..." Exact ceea ce-i lipseşte lui Viorel Cacoveanu.

MARIUS CREŢEANU

LUCRĂRI INSPIRATE DIN EPOPEEA INDEPENDENŢEI

„REDUTA"

de Mircea Radu Iacoban

Nu mă pricep să vorbesc despre propriile-mi lucrări. În ce priveşte „Reduta şi şoarecii" — se pare (afirmă secretarii literari) cea mai bună piesă a subsemnatului — pot cel mult să înfăţişez cîteva din reperele drumului care m-a condus către un text inspirat din epopeea lui 1877. Vreme de aproape doi ani am răscolit arhive, colecţii şi biblioteci, căutînd o „poveste" capabilă să semnifice mai mult decît o reconstituire intemeiată pe şarje la baionetă (imposibil de adus pe scenă), defilări, discursuri şi fanfare. Din marea masă a materialului eterogen, redactat în cel mai sec limbaj de cancelarie, au început să „ţîşnească" personaje, să se impună psihologii, să se contureze situaţii de excepţie, purtătoare de virtuţi dramatice „în sine". Şi aproape fiecare eveniment, mare sau mărunt, de la asaltul redutei la expedierea unei scrisori acasă, poate depune mărturie despre dîrzenie, eroism, dăruire şi, vorbind într-un plan superior, despre continuitate, unitate naţională şi destin românesc. Oamenii aceia au înotat în noroaie pînă la genunchi, au purtat un război încălţaţi în opinci, au simţit răsuflarea ciumei însoţind vuietul grapnelelor, s-au hrănit, de multe ori, la trei zile o dată, ostaşii aceia s-au luptat şi au murit cu dîrză hotărîre, ferindu-se să răsucească pe o parte şi pe alta vorbe mari; simplu, îşi ştiau dreptatea de partea lor şi frazele sforăitoare ar fi însemnat lovituri de berbece într-o uşă larg deschisă. Cît despre situaţiile încărcate de dramatism, ce poate fi mai impresionant şi mai cumplit şi mai grăitor decît soarta ostaşilor care, crezîndu-se ajunşi în faţa fortificaţiilor inamice, au constatat că trupele de cercetare ignoraseră existenţa unui clin de vale, imediat după muchia orizontului. Întăritura „fugea" ca o fata morgana, pe un alt arc de cerc, ostaşii români coborau panta către moarte, era prea tîrziu, nu se mai putea face nimic, biruitorii de o clipă s-au trezit într-un iad de foc, fortăreaţa hohotea din toate gurile de tun... şi am aflat un destin ciudat (Candiano Popescu) în jurul căruia se roteşte întreg cortegiul de evenimente, începînd cu asaltul Griviţei şi terminînd departe, în zorii veacului XX, cînd partidele „istorice" transformaseră Plevna într-un soi de speraclu pentru sufletele alegătorilor. Aştept cu îndreptăţită emoţie premiera teşeană şi băcăuană a acestei piese nutrită din marea lecţie de patriotism care a fost 1877.

TELEGRAMĂ

Maiestatea Sa BAUDOUIN, regele belgienilor, a trimis președintelui Republicii Socialiste România, NICOLAE CEAUȘESCU, următoarea telegramă :

Părăsind România, doresc să vă adresez, în numele reginei și al meu, mulțumiri călduroase pentru atenția cu care am fost înconjurați.

Gratitudinea noastră se îndreaptă și către notabilitățile pe care le-am întîlnit cu prilejul vizitelor pe care le-am făcut la vestigiile marelui trecut al țării dumneavoastră și la noile realizări — garanții ale viitorului, precum și către poporul României, care și-a manifestat peste tot ospitalitatea sa tradițională.

Grație invitației dumneavoastră, regina și cu mine am învățat să cunoaștem mai bine minunata dumneavoastră țară și mai ales curajul și eforturile poporului dumneavoastră pentru asigurarea înfloririi țării cu păstrarea specificului propriu.

Adresînd cele mai bune urări de prosperitate pentru România, exprim convingerea că această vizită va întări legăturile de prietenie deja vechi dintre țările noastre, printr-o înțelegere reciprocă sporită și o diversificare a domeniilor cooperării noastre.

Vizita primului ministru al Guvernului Republicii Democratice Sao Tome și Principe

Vineri dimineața, la Palatul din Piața Victoriei s-au desfășurat convorbirile oficiale dintre primul ministru al Guvernului Republicii Socialiste România, tovarășul Manea Mănescu, și primul ministru al Guvernului Republicii Democratice Sao Tomé și Principe, tovarășul Miguel Anjos Trovoada.

În cursul convorbirilor, care au avut loc într-o atmosferă de cordialitate, au fost evidențiate bunele relații dintre România și Republica Democratică Sao Tomé și Principe, relevîndu-se importanța deosebită a întîlnirilor dintre tovarășii Nicolae Ceaușescu și Manuel Pinto da Costa pentru strîngerea legăturilor de prietenie și colaborare dintre cele două țări. Au fost subliniate posibilitățile existente pentru promovarea unei conlucrări fructuoase, în interesul ambelor popoare, al cauzei păcii și destinderii internaționale. În acest context au fost examinate acțiunile ce vor fi întreprinse de ambele părți pentru dezvoltarea colaborării economice, tehnice și culturale. Au fost abordate, totodată, unele probleme ale vieții internaționale.

La convorbiri au participat Nicolae Ionescu, ministru secretar de stat la Ministerul Comerțului Exterior și Cooperării Economice Internaționale, Cornel Pacoste, adjunct al ministrului afacerilor externe, Ioan Jinga, vicepreședinte al Consiliului Culturii și Educației Socialiste.

Au luat parte Alda Graça do Espirito Santo, ministrul informațiilor, Teutonio de Alva Terres, directorul planificării și al dezvoltării.

★

Primul ministru al Guvernului Republicii Socialiste România, tovarășul Manea Mănescu, a oferit, vineri, un dineu în onoarea primului ministru al Guvernului Republicii Democratice Sao Tomé și Principe, tovarășul Miguel Anjos Trovoada.

Au participat Angelo Miculescu, viceprim-ministru, ministrul agriculturii și industriei alimentare, Suzana Gâdea și Nicolae Nicolaescu, miniștrii, alte persoane oficiale române și saotomeze.

În timpul dineului, cei doi prim-miniștri au rostit toasturi.

AGENDA

Vineri, ministrul afacerilor externe al Republicii Socialiste România, George Macovescu, a oferit un dejun în onoarea viceprim-ministrului pentru afacerile externe al guvernului Kampuchiei Democrate, Ieng Sary.

În timpul dejunului, George Macovescu și Ieng Sary au toastat în sănătatea președintelui Republicii Socialiste România, tovarășul Nicolae Ceaușescu, și a președintelui Prezidiului de Stat al Kampuchiei Democrate, Khieu Samphan, pentru dezvoltarea relațiilor de prietenie și colaborare dintre România și Kampuchia pe multiple planuri, în folosul ambelor țări și popoare, al cauzei păcii și progresului în lume.

★

În cursul dimineții Ieng Sary, viceprim-ministru pentru afacerile externe al guvernului Kampuchiei Democrate, a vizitat întreprinderi industriale, instituții de cultură și cartiere de locuințe din Capitală.

CURIERUL NOSTRU DE SÎMBĂTĂ — de la OM la OM

de Ion Băieșu

Paul S., Constanța : *„Cu doi ani în urmă am cunoscut o fată pe nume Stela T, tot din județul Tulcea. În această perioadă de doi ani am reușit să stabilim între noi niște relații de prietenie foarte bune pot spune. Ea este tot elevă, acum în ultimul an la o anume școală. Deși ne întîlneam foarte rar (doar în vacanțe) ne împăcam foarte bine. Ajunsesem să discutăm probleme majore despre căsătorie, deja ne preocupa problema unde vom locui după absolvirea școlii, cînd ne vom căsători etc. Așteptam și unul și altul venirea vacanței de vară 1976 să putem discuta mai pe larg. Pentru că vacanțele noastre nu coincid perfect, ea luînd vacanță mai devreme, a venit la sora ei în Constanța, oraș unde-mi fac școala. În prima încoire m-am dus unde mă aștepta. Întîlnirea noastră a fost plină de emoții și sentimente, aveam foarte multe de discutat. Stela era foarte bucuroasă că mă revede. Cele șapte ore de încoire pe care le-am avut au trecut pe nesimțite, am plecat foarte fericit la școală. La dorința comună de a ne mai întîlni s-a alăturat o altă încoire la scurt timp și astfel m-am dus din nou la sora ei. După ce am stat la masă într-o atmosferă plăcută ne-am retras în sufragerie să urmărim o emisiune umoristică la televizor. După ce s-a terminat emisiunea, privind-o, am observat ceva neobișnuit : părea supărată. Eram foarte surprins, deoarece emisiunea pe care o vizionasem a fost scurtă și foarte hazlie. Întrebînd-o ce s-a întîmplat, în loc de răspuns și-a acoperit fața cu mîinile și nu a ... nici un cuvînt la toate rugămințile mele de a mi se destăinui. Am rugat-o în fel și chip să-mi spună ce i s-a întîmplat, însă mai mult decît replica „lasă-mă în pace" nu-mi răspundea nimic. Începusem să sorbi, nu știam ce să fac. În ultimă instanță m-am hotărît să o las liniștită puțin, închipuindu-mi că este vorba de vreo tulburare nervoasă așa din senin. Cu toate că la televizor se transmitea un meci de fotbal și oarecum sînt „microbist" nu mă mai impresionau nici măcar golurile.*

În sfîrșit, am ieșit afară, însă cît pe-aici să mă apuce amețeala văzînd-o pe scările din fața casei. Singură. M-am apropiat de ea și am întrebat-o ce face : mi-a răspuns foarte calm că stă. Păstra acel gest de respingere de „lasă-mă în pace". Nu mai știam ce este de făcut. În cele din urmă i-am spus că trebuie să plec, a dat mîna cu mine, m-a condus pînă în stradă, după care s-a întors și a ocupat vechea poziție. Am plecat la școală distrus complet sufletește. Nici nu știam ce să cred, așa cum nu știu nici acum. De atunci nu m-am mai întîlnit deloc cu ea, nici nu i-am mai scris nimic. Am cerut părerea unor colegi povestindu-le situația (desigur colegi cu care îmi permit asemenea intimități) și fiecare mi-a sugerat cîte o soluție, însă eu am rămas la fel de vrăjit, cu toate că de atunci s-a trecut mai bine de două luni. În încheiere v-aș mai pune o întrebare : credeți că voi mai reuși să iubesc o altă fată cît de mult mai pot acorda altei fete încrederea pe care i-am acordat-o acesteia ?"

Nu-mi trece nici un motiv prin minte în legătură cu supărarea atît de intempestivă a prietenei dumitale. Să-i fi făcut acea emisiune umoristică o impresie atît de dezastruoasă ? E posibil, dar nu înțeleg de ce și-a vărsat supărarea pe dumneata și nu pe redacția de emisiuni distractive a televiziunii. Oricum, părerea mea e că nici atitudinea dumitale nu se explică. De ce ai întrerupt orice legătură după acea întîmplare ? De ce nu i-ai scris de ce s-a supărat, ... ? Poate că lucrurile se limpezeau. Dacă vei reuși să mai iubești o altă fată ? Bineînțeles. Dar poate reușești să refaci această primă iubire. Încearcă.

Gh. M. : *Sînt militar în termen. Înainte cu cîteva luni de a veni din armată, am cunoscut o fată dintr-un sat în care aveam serviciul, o fată care mi-a plăcut din prima clipă și mă gîndeam că poate asta ar fi fata potrivită pentru mine. Ne întîlneam din ce în ce mai des atît în sat cît și în orașul în care lucra ea, ne înțelegeam de minune, iar pînă la urmă i-am declarat dragostea mea pentru ea, la care ea mi-a răspuns la fel. Atîta timp cît eram împreună eram foarte fericiți, iar cînd trebuia să ne despărțim, așteptam cu nerăbdare să ne reîntîlnim din nou. Dar eu a trebuit să plec în slujba patriei să-mi fac datoria. Ne-am despărțit ca doi îndrăgostiți adevărați pentru un timp, jurîndu-ne dragoste veșnică. Ca să ne treacă durerea ... mare durere în suflet. La asta nu mă așteptam niciodată, o credeam fără seriozitate, care nu se schimbă așa dintr-o dată, ca vremea. Văd că m-am înșelat în privința ei, poate (și cred că e sigur) că a fost influențată de cineva ca să mă părăsească. Totuși nu-mi vine să cred că fata pe care o cunoșteam poate să-mi facă mie una ca asta fără ca măcar să mă anunțe. Mă întreb oare ce a determinat-o să facă acest pas mare care este căsătoria, nu se gîndește că lasă în urma ei o inimă rănită neîmplinit. Îi urez mult succes în viață, iar de la ea am să rămîn doar cu amintiri. Nu o condamn pentru ceea ce mi-a făcut, dar cred că era mai cinstit să-mi fi spus din timp ce are de gînd. Am să-mi calc pe inimă și am să încerc s-o uit cu toate că mi-e tare greu, mă gîndesc că mai tîrziu tot în sat la ei voi merge în serviciu și o voi vedea des, dar toate sînt trecătoare. Vreau să pun cazul meu în fața cititoarelor pe care le-aș ruga să nu procedeze la fel pentru că nu vreau ca și alții să pățească la fel ca mine".*

Îmi place calmul și reseminarea cu care judecați întîmplarea. S-a întîmplat, s-a întîmplat, nu mai e nimic de făcut. Poate că scrisoarea va servi ca avertisment și învățătură de minte pentru acele fete care nu știu să respecte și să prețuiască dragostea și prietenia unui băiat plecat în armată.

Nu vă temeți de întîlnirea cu prietenii din sat. Sper ca ei să aibă atîta tact încît să nu vă reînvie durerea trăită. Succes !

Mihai C. Constantin, Piatra Neamț : *„Sînt elev în anul IV la Liceul „Calistrat Hogaș" din Piatra Neamț. Reluarea curierului „De la om la om" m-a bucurat foarte mult. As dori ca în această primă scrisoare a mea adresată curierului să discut despre prieteme. În acest sens, dacă îmi permiteți, aș dori să inițiez într-un dialog despre prietenie pe toți tinerii care cunosc acest sentiment și care îi dau anumite sensuri. După părerea mea, prietenia este un sentiment afectiv indispensabil omului. Nu există om care să nu aibă legată o prietenie, fie ea dintre un tînăr și o tînără, care de multe ori devin parteneri de viață, fie dintre viața ? Peste cîtva timp am să merg și eu în concediu și nu știu cînd mă voi întîlni cu prietenii și cunoscuți cum or să mă privească aceștia, știind că m-a părăsit fata pe care o iubeam. O să fie cam greu pentru mine să-mi umplu golul din inimă, cu toate că fete sînt destule, eu nu văd nici una ca ea. Dar nu face nimic. Dacă ea nu s-a gîndit la mine cînd a făcut pasul ăsta, eu nu pot s-o opresc, n-am nici un drept să-i destram fericirea care poate a găsit-o la băiatul pe care l-a ales, eu rămîn numai cu părerea de rău și cu visul rul unul de altul ne scriam des, cînd am avut ocazia să merg acasă cel mai mult timp mi l-am petrecut împreună cu ea, ea mereu mi-a promis că mă iubește.*

Aici mă gîndeam mereu la ea, îmi făceam planuri de viitor, fiecare succes pe care îl obțineam îl închinam ei și așteptam cu nerăbdare să ne întîlnim din nou. Totul a fost frumos pînă acum cîteva zile, cînd am primit o scrisoare de acasă care mă anunță că logodnica mea se căsătorește. Această veste a venit ca o lovitură de trăsnet asupra mea, pricinuindu-mi o ...

... doi tineri care se cunosc mult. Există alteori prietenii care se sfîrșesc repede și nu de multe ori trist. Care este cauza ? Ar fi un răspuns acela cînd tinerele leagă prietenii cu unii așa ziși „prieteni" pe care în fond nici nu-i cunosc, atît sub aspect moral cît și sufletesc. Pentru ca dialogul despre prietenie să devină mai interesant voi adresa tinerilor și tinerelor de vîrsta mea cîteva întrebări privind sensul adevărat, logic, al prieteniei :

1. Ce înțelegeți prin prietenie ?

2. Care este sensul prieteniei ? De ce avem nevoie de prieteni și care ne sînt prietenii ?

3. Cum credeți că arată o prietenie ideală ?

La început întrebările par a fi banale, dar ele totuși sînt strîns legate de viața noastră".

Dacă aceste întrebări vor stîrni un dialog vom fi bucuroși să-l găzduim în rubrica noastră.

Adrian S. : Sînt de părere să nu cedați. Poate încercați și cu alte argumente.

Siderian Lenxis, București : *„Scriu Mihaiada. Alături de două volume de versuri albe : Mantia sîngelui și Floarea chindiei. Învăț și limbi străine. Liceul l-am terminat la N. Bălcescu, București. Sînt oltean. Ce doresc ? O ființă serioasă, săracă, dar să fie exotic de frumoasă, din Ardeal și cu ochi căprui. La regiune și la ochi nu prea țin mult, eternul uman există peste tot".*

Deși nu obișnuim astfel de servicii, în cazul dumitale facem o concesie. Dar ne mai trebuie cîteva precizări : cît de serioasă să fie persoana respectivă, cît de săracă și ce înțelegi prin frumusețe exotică ? Și ce e cu cele două volume de versuri albe ? Cînd le-am putea răsfoi și noi ?

M.D. Clucereasa, județul Argeș : Părerea mea e ca după terminarea armatei să vă continuați studiile.

Pungaru Anastasia, Tulcea ; Ion Petre Neaga, Dej ; T. Gh. L, Dăbuleni ; Iuliu Ștefan, Aiud ; Ionela Balaure, Nădrag : Poeziile trimise ne-au convins că sînteți pe un drum bun. Trimiteți și altceva.

Gore S., Rm. Sărat : *„După părerea mea, omul nu degeaba s-a declarat „regele naturii". Întrucît el a știut să supună totul, inclusiv restul animalelor. Acestea îl recunosc ca fiindu-le superior și se pun în serviciul său. Unul dintre cele mai apropiate animale de om este cîinele. Am și eu un cîine care mi-e prieten. Cînd vin de la școală el mă așteaptă în poartă și se bucură extraordinar de mult. Cînd îmi fac lecțiile stă culcat la picioarele mele. Apoi ieșim la joacă împreună. Unchiul meu mi-a făcut observația că nu e bine că mă joc aproape tot timpul cu acest cîine (numele lui e Tully), că ar fi de preferat să fiu prieten cu un băiat. Dv. ce părere aveți? Credeți că un băiat ar putea să fie tot atît de sincer cu mine ca Tully ? Am vîrsta de cincisprezece ani".*

Cîinele este un animal minunat. Am și eu unul (un caniche alb) care-mi dă zilnic dovezi emoționante de prietenie. Oricum, la cincisprezece ani, prietenia unui animal (oricît de nobilă) nu e suficientă. Să presupunem că simțiți nevoia să faceți un schimb de idei pe marginea unei cărți sau a unui film. Sînt convins că Tully n-ar face față. Concluzia : unchiul dumitale are dreptate.

Gh. Cercel, Constanța : *„Sînt prieten de cîteva luni cu o fată. Prieten în cel mai frumos înțeles al cuvîntului. Ne vedem aproape în fiecare zi pentru a ne plimba și discuta. Cu vreo săptămînă în urmă mă duc la ea acasă pentru vizita obișnuită. Mama ei îmi spune că e la cinematograf cu o colegă, să o aștept la ieșire. Mă duc, o aștept, dar ea nu a ieșit. De ce ? Pentru că nici nu intrase. A doua zi o întreb unde a fost. Mi-a spus că la film. Era clar că mințea. De atunci nu-i mai vorbesc. Considerați că există ceva mai urît pe lume decît minciuna ?"*

Nu există un clasament al celor mai urîte lucruri de pe lume, dar e limpede că minciuna ar ocupa un loc fruntaș. Oricum, asta nu justifică ruperea brutală și definitivă a unei prietenii. Reveniți la sentimente mai bune și mai constructive. Dacă fata a fost, totuși, în cinematograf ? Verificați bine.

Caractere — de Gh. Sucim

DESPRE TINERI ȘI BĂTRÎNI (I)

Bătrînii își numesc toate prejudecățile adunate de-a lungul anilor experiență de viață. Nu o dată, ei își închipuie că e deajuns să ai părul cărunt și gura știrbă pentru a putea vorbi de experiență. Totuși, numai sufletul tînăr are curajul (și resursele) de a experimenta și, deci, de a trece prin experiențe.

★

Simt cîteodată nevoia de a fi foarte bătrîn, sfrijit, aplecat de spate, cu craniul roș de calviție, pentru a-i putea spune, fără nici o jenă, tînărului care-mi cedează locul în tramvai :

— Nu, dragă, stai și tu și te odihnește. Poate ești obosit de dragoste, poate n-ai fost prea bine înțeles cînd ți-ai afirmat crezul, poate ai fost, iar, acuzat că nu ai experiență de viață. Mai degrabă cred că astăzi ai muncit mult, îți străvăd prin oboseala feței mîndria unui fapt bine îndeplinit. Dar s-ar putea ca tu să fii chiar mai bătrîn decît mine... Oricum, eu am făcut toate cele pe care ți le-am pomenit și altele pe care le-am uitat. Odihnește-te tu, ca să le mai poți face și mîine, și poimîine, cît mai mult. În ceea ce mă privește, nu mai pot practica decît înțelepciunea.

★

Să fim mai atenți și să observăm că sînt multe împrejurările cînd trebuie să ne lăsăm noi educați de către copii. Să ne întrebăm — cu ipotezele sîntem cît de obișnuiți în secolul nostru — ce-ar fi fost de lumea în care trăim dacă am fi rămas cu rațiunea și, mai ales, afectivitatea, de la vîrsta de zececincisprezece ani ? Romeo și Julieta parcă n-au avut mai mult ?

★

Brâncuși spunea că atunci cînd nu mai sîntem copii am murit de mult. Arghezi făcea apel să nu uităm niciodată copilul care sălășluiește încă în noi. Lui Blaga, copil, i se părea că cerul îl urmează, ori încotro și-ar îndrepta pașii. Etc., etc. O antologie de gînduri despre copilărie și sufletul tînăr ar fi o bună carte de morală și înțelepciune, în exclusivitate pentru cei maturi.

★

Oare, de la un moment dat încolo, să nu ne mai putem opune irumperilor dinlăuntrul nostru decît cu rațiunea ?

★

Multe gînduri pestrițe, dacă nu chiar triste, ne vin și de acolo că ne anticipăm mereu vîrstele, ne reprezentăm situațiile în care am dori să fim și nu știm dacă vom putea fi. E mai bine să ne vedem, cu toată prudența și spontaneitatea cuvenite, de viața noastră cea de toate zilele, numai astfel vom îmbătrîni pe nesimțite și ne vom păstra un suflet fraged.

★

Fără vreo știre și, aparent fără vreo cauză din afară, sufletul nostru se lasă, uneori, învăluit de melancolie. Ci în clipele acelea simțim o anumită jenă față de noi înșine. Cred că acest fel de sentiment nu-l cunosc decît cei maturi.

★

În liceu fiind, aveam un coleg, astăzi un priceput jurist, care era un mare meloman. Spre surprinderea mea de atunci, asculta și se pătrundea de simfonii. Într-o zi l-am întrebat :

— Ce înțelegi ascultînd simfonia aceea, spune-mi și mie.

— Nu fi prost, mi-a răspuns, ce înțelegi tu cînd asculți o sîrbă sau o horă, chiar spune ce înțelegi ?

Da, asta e cheia pentru multe : noi nu trebuie să înțelegem nimic, sufletul nostru trebuie să priceapă ceva. Și atunci — devine.

★

Ce tineri erau pașoptiștii ! Majoritatea lor erau oameni sub 35 de ani. În anul revoluției, Bălcescu avea 29, iar Avram Iancu 24 de ani ! Kogălniceanu : 31, Alecsandri : 27, Mureșanu : 32, C.A. Rosetti : 32 etc. E o statistică ce ne poate da de gîndit. Dar, oare, cînd aflăm că în atîtea și-n atîtea fabrici și uzine vîrsta majorității muncitorilor e în jur de 25 de ani nu ar trebui să ne dea de gîndit și să aducem elogiul nostru acestui tineret al zilelor noastre, harnic și entuziast ?

★

Valentin are 23 de ani. A făcut o școală profesională. A urmat liceul la seral. Acum doi ani a dat admiterea și a intrat la o facultate politehnică. Între timp, și-a făcut și stagiul militar. Nu-i pot imputa nimic în afară de faptul că vrea-i place muzica ușoară (asta, poate și pentru că mie îmi displace acest gen muzical). Aș mai avea încă o obiecție să-i fac asupra vocabularului pe care îl folosește, dar despre asta, mai pe larg, cu alt prilej.

SPORT ● SPORT ● SPORT ● SPORT

Conștiință și autorăspundere

Etapa văzută de Cornel Dinu

Noutatea de moment a sezonului fotbalistic o constituie apariția, din păcate, a unei căderi fizice, în ultimele 15—20 minute de joc. Proveniența ei poate fi, desigur, ușor explicată, invocînd din nou lipsa unor antrenamente specifice în acest sens, dar se pare că problema va căpăta remediul necesar, federația de specialitate trasînd și aici sarcini precise. Să sperăm... Acum cîțiva ani, aminteam că majoritatea specialiștilor s-au pus de acord în această problemă simplă, totuși, afirmînd că pregătirea fizică nu mai poate constitui o problemă, deoarece mijloacele de realizare a ei sînt extrem de diverse și de accesibile, iar în ultimă instanță aceasta este o obligație a jucătorilor. Astfel, putem afirma că în acele locuri conștiința și autorăspunderea oamenilor din fotbal au făcut progrese însemnate.

Aș vrea, totuși, să leg acest aspect de conținutul tactic al jocurilor și de mijloacele tehnice folosite de jucătorii noștri. Sigur că și aici, instruirea, deci procesul de antrenament este deficitar. Avem la ora actuală puțini jucători capabili să poată evolua pe două-trei posturi, deci să îndeplinească în joc sarcini duble sau, acum, triple, în cadrul unei așezări tactice stabile, modificată numai atunci cînd imperativele jocului o cer. Mai mult decît atît, am auzit mulți jucători tineri, talentați dealtfel, declarînd că nu pot evolua decît pe un oarecare post. Nu sînt ei de vină... Mijloacele tehnice folosite sînt și ele mult prea diverse, apelîndu-se la driblinguri și conduceri prelungite sau la combinații prin pase cu prea puțin conținut tactic. Eficiența acestor mijloace rămîne scăzută deoarece, în acest sens, o uniformizare este neapărat necesară. Marile echipe ale timpului au lăsat întotdeauna impresia că jucătorii care le compun folosesc execuții asemănătoare, ridicînd astfel prin calități individuale forța colectivului. Rareori s-au observat la ele „căderi fizice". Satisfacția reușitei unor procedee de ansamblu la care contribuie majoritatea jucătorilor anulează pe undeva oboseala alergării. Se poate spune că mulțumirea apărută și trăită astfel în joc mîngîie solicitările sistemului locomotor, odihnind și scoarța cerebrală care îl dirijează.

În etapa a IX-a, astăzi, o întîlnire mult așteptată între Sportul studențesc și Dinamo, considerate ca cele mai în formă echipe și de mult timp neînvinse în campionatul intern. Se pare că studenților le va lipsi argumentul „premiantul Răducanu". Cu Rică în teren, putem conta pe zîmbete. Fără el — îmi pare rău — Sportul studențesc va fi handicapat și cred că de data aceasta spectacolul dorit de public va avea loc în lipsa „măștii cu rîs și plînset" numărul unu.

Mîine un cuplaj inspirat, pe același stadion, „23 August" Progresul — U.T.A. și Rapid — Steaua. Progresul are acum un mare sfătuitor în fostul conducător al F.R.F. și al Stelei, Gicǎ Popescu și schimbarea se văd. Normal, trebuie să confirme victoria de la Petroșani. Steaua a cam „intrat în nori" după atîte soare, iar o victorie în fața Rapidului va confirma că aceptea polară nu-i chiar atît de lungă. La Reșița, un joc plin de ambițiile distanței de numai 100 km dintre cele două orașe, ușor atacabile pentru simpatizanții lui „Poli". Un joc egal va șterge oare liniștea peste harnica vale a Domanului ? Politehnica Iași poate lua de la Galați puncte nesperate după două jocuri în deplasare, liniștitoare pentru mult discutatul Ilie Oană, altfel un tehnician de excepție. Se spune că la Craiova, Teașcă muncește ca un martir. Marea enigmă rămîne la el ecoul oraselor prin care a trecut și ale căror stadioane se spune că vorbesc noaptea : A trecut Sisif ! La Constanța, pot apare primii lauri ai acestei frunți încercate, dar mai trebuie destui pentru o cunună. Corvinul Hunedoara joacă ordonat în deplasare la fel ca și S.C. Bacău și s-ar putea să încurce planurile bihorenilor și argeșenilor. Reintrarea lui Dobrin înseamnă mult în Trivale, mult mai mult decît solo-urile izolate ale lui Kun la Oradea. La Petroșani, marea dragoste pentru fotbal a minerilor este prost înțeleasă. Au în A.S.A. Tg. Mureș un oponent dificil, iar în proprii jucători investiții nesigure. Îl știam pe Dumitrache un om de suflet. Știu că nu m-am înșelat, dar...

Astăzi, în cadrul etapei a 9-a a campionatului diviziei A la fotbal, se va disputa pe stadionul „23 August" din Capitală, meciul dintre echipele bucureștene Dinamo și Sportul Studențesc. Partida va începe la ora 17 și va fi transmisă în direct la televiziune.

Celelalte opt jocuri ale etapei se vor desfășura duminică, după următorul program: Progresul București—U.T. Arad și Steaua—Rapid (în cuplaj pe stadionul „23 August", cu începere de la ora 15); F.C. Constanța—Universitatea Craiova; F.C. Argeș Pitești—S.C. Bacău; Jiul Petroșani—A.S.A. Tg. Mureș; F.C.M. Galați—Politehnica Iași; F.C. Bihor—F.C. Corvinul Hunedoara; F.C.M. Reșița—Politehnica Timișoara.

BALCANIADA DE ȘAH:

Sportivii români lideri ai clasamentelor

Cu o rundă înainte de terminarea balcaniadei de șah de la Atena, în clasamentul echipelor de seniori conduce formația României cu 12,5 puncte, urmată de Bulgaria 12 puncte, Iugoslavia 11,5 puncte și o partidă întreruptă, Turcia 6 puncte (1), Grecia 5,5 puncte. Deși a pierdut în fața echipei României, selecționata Iugoslaviei are șanse ceva mai bune de a se situa în final pe primul loc, aceasta datorită faptului că în ultimul tur întîlnește formația Greciei, în timp ce echipa României va juca în compania puternicei selecționate a Bulgariei, apreciază comentatorul agenției Taniug. În turul patru, echipa română a învins cu 4,5—1,5 puncte echipa Greciei, iar Iugoslavia conduce cu 5—0 (1) în meciul cu Turcia.

La juniori, echipa României, care a întrecut-o cu 3—0 pe cea a Greciei, se află, de asemenea, pe primul loc cu 6,5 puncte, urmată de Iugoslavia 5,5 puncte, Bulgaria 5 puncte, Grecia și Turcia cu cîte 3,5 puncte.

La feminin, titlul de campioană balcanică în urma disputării turneului individual a fost cucerit la egalitate de Elisabeta Polihroniade (România), Lemaciko (Bulgaria) și Marcovici (Iugoslavia) cu cîte 2 puncte fiecare. În ultima rundă, Polihroniade a învins-o pe Marcovici. La junioare, pe primul loc s-a clasat Goceva (Bulgaria), urmată de Cejici (Iugoslavia) și Viorica Ilie (România).

SPORT DE MASĂ

O reușită: „CUPA FEMINA"

Recent, s-a desfășurat la Iași a șasea ediție a „Cupei Femina", competiție sportivă de masă organizată de Comitetul județean Iași al U.T.C., C.J.E.F.S. și consiliul județean al sindicatelor. La finale, găzduite de Stadionul tineretului, au participat cîteva sute de tinere din marile unități economice ale județului, cîștigătoare ale fazelor anterioare. Întrecerile au fost mult gustate de public la toate cele 6 probe, datorită spectaculozității și ardoarei cu care sportivele și-au disputat șansele. Semnificativ este și faptul că etapele pe secții, ateliere și întreprinderi au reunit un mare număr de fete, dornice să practice sportul îndrăgit. De aceea, învingătoarele au trebuit să dovedească calități sportive deosebite în lupta pentru primul loc. La atletism, pe treapta cea mai înaltă a podiumului au urcat : Doina Condrea (Țesătura) — 800 m ; Lili Antonache (I.T.P. Pașcani) — 1 000 m ; lungime : Florentina Aștefănoaie (Terom) ; greutate : Doina Mărăndescu (Țesătura). Cu o formație mai omogenă, echipa de la Tehnoton a cîștigat ștafeta aplicativă, iar cea de la Întreprinderea de tricotaje „Moldova", competiția de volei. Celelalte trei probe — orientare, handbal și popice — au revenit sportivelor de la Țesătura, care s-au dovedit bune cunoscătoare ale acestor sporturi. În urma rezultatelor obținute, fetele de la Țesătura au cîștigat „Cupa Femina", clasîndu-se pe locul I în ierarhia finală. Ele au fost urmate de I.T.P. Pașcani și Tehnoton. Primele clasate au primit din partea organizatorilor premii și diplome.

VASILE ARHIRE

Competiția studenților mediciniști

Sîmbătă, 16 octombrie (între orele 9,00—15,00) și duminică, 17 octombrie 1976, începînd cu ora 9.00, vor avea loc întreceri de handbal (băieți), baschet (fete), șah (băieți și fete), și tenis de masă (băieți) în cadrul Cupei „Dr. Iuliu Hațieganu", competiție de masă organizată de Institutul de medicină și farmacie din București, la care vor participa studenți din toate institutele de medicină și farmacie din țară. Iată și locul de desfășurare a întrecerilor : Stadionul tineretului — pentru handbal și baschet ; Căminul nr. 1 al Institutului de construcții (Str. Matei Basarab nr. 5—7) — pentru șah ; terenul Școlii sportive nr. 1 din Calea Victoriei nr. 216 — pentru tenis de masă. (I.D.)

meridian

● ÎN CADRUL TURNEULUI întreprins în Bulgaria, echipa masculină de baschet Steaua București a susținut trei întîlniri amicale, cîștigînd cu scorul de 95—83 (45—45) în fața echipei Lokomotiv Sofia și pierzînd cu 81—101 (41—55) și, respectiv, 101—102 (51—58) cele două jocuri disputate cu formația ȚSKA Septemvrisko Zname Sofia.

● ÎN BAZINUL CLUBULUI SPORTIV „OLIMPIAKOS" din Atena au început vineri jocurile competiției internaționale de polo pe apă pentru „Cupa cupelor". În prima întîlnire, echipa Dinamo București a învins cu scorul de 11—3 formația cehoslovacă Novaky. Formația Primorje — Rijeka a dispus cu 13—5 de Osif-Odense (Danemarca).

● TURNEUL DE BARAJ pentru calificarea a doi participanți în turneul candidaților la titlul mondial de șah a continuat la Varese cu partida dintre Lajos Portisch și Mihail Tal, cîștigată de marele maestru maghiar la mutarea a 40-a.

În clasament continuă să conducă Tigran Petrosian (U.R.S.S.), cu 2 puncte, urmat de Lajos Portisch (Ungaria) — 1,5 puncte (ambii din trei partide) și Mihail Tal (U.R.S.S.) — 1,5 puncte (din patru partide).

● ÎN FINALA PROBEI DE DUBLU BĂRBAȚI, din cadrul turneului internațional de tenis de la Hilton Head, perechea Arthur Ashe (S.U.A.) — Rod Laver (Australia) a întrecut cu 3—6, 6—4, 6—4 cuplul Ilie Năstase (România) — Björn Borg (Suedia).

● AU ÎNCEPUT ÎNTRECERILE unei noi ediții a „Cupei campionilor europeni" la baschet masculin. Echipa Dinamo București, care face parte din grupa preliminară E, a susținut primul meci la Bologna cu formația locală Sinudyne. Baschetbaliștii italieni au obținut victoria cu scorul de 77—68 (51—38). În următorul meci, echipa Dinamo va întîlni pe teren propriu, la 21 octombrie, formația Maccabi Tel Aviv. Partida retur cu Sinudyne Bologna se va disputa la 4 noiembrie la București.

● DUMINICĂ SE VA DESFĂȘURA LA PÎRÎUL RECE ultima etapă a campionatului național de viteză în coastă. La întreceri vor participa cei mai buni automobiliști din principalele orașe ale țării.

Vineri a avut loc la sediul C.N.E.F.S. o ședință a comisiei centrale de organizare a „Cupei Tineretului" și a Complexului polisportiv „Sport și Sănătate". Cu acest prilej, a fost analizată o informare cu privire la organizarea și desfășurarea ediției de vară a „Cupei Tineretului". În cadrul ședinței s-au luat noi măsuri în legătură cu organizarea celei de-a 4-a ediții de iarnă a „Cupei Tineretului", care va începe la 31 octombrie (mediul urban) și 14 noiembrie (mediul rural). De asemenea, a fost prezentat proiectul calendarului competițiilor sportive de masă pe anul viitor.

Odihnă, cură balneară și excursii

OFICIILE JUDEȚENE DE TURISM și ÎNTREPRINDEREA DE TURISM, HOTELURI ȘI RESTAURANTE — BUCUREȘTI vă oferă locuri în lunile octombrie și noiembrie la următoarele stațiuni balneo-climaterice :

— PENTRU ODIHNA : Balvanyos, Borșa, Bușteni, Izvoarele, Lacu Roșu, Păltiniș, Poiana Brașov, Predeal, Sinaia, Stîna de Vale, Tușnad.

— PENTRU CURĂ BALNEARĂ : Borsec, Căciulata, Geoagiu, Homorod, Malnaș, Rotbav, Săcelu, Slănic Prahova, Slănic Moldova, Sîngiorz, Vîlcele, Tușnad, precum și la Eforie Nord.

Posesorii biletelor beneficiază de tarife reduse la cazare, masă și transport pe C.F.R. și I.T.A.

În aceste stațiuni, precum și în alte localități sau zone pitorești din țară Oficiile Județene de Turism și I.T.H.R. București organizează excursii pe diferite perioade.

PUBLITURISM

Întreprinderea de transport București ÎNCADREAZĂ :

Din toate județele țării bărbați și femei în vîrstă de 18—45 ani, absolvenți ai școlii generale (7—8 clase), pentru meseria de casier încasator, pe mijloacele de transport în comun I.T.B.

Se asigură masă la cantină și cazare în căminele de nefamiliști, contra cost, iar după absolvirea cursului (18 zile) retribuția lunară este de 1580 lei. Lucrînd în acord global se pot obține venituri suplimentare.

Relații și informații în vederea încadrării se primesc la telefon 23 88 70 sau 23 61 54 — interior 7 — Exploatarea Transport Autobuze, Calea Șerban Vodă 164 — 168 sector 5, București.

ÎNTREPRINDEREA „AUTOBUZUL" BUCUREȘTI

Str. Ostrov nr. 3, sector 5, încadrează :

● magazioneri ● gestionari ● strungari ● frezori ● șofer cat. C. D. ● automacaragii ● forjori.

Pentru relații telefon : 23 93 20 int. 116 ; 23 12 32.

de peste hotare

● ȘTIRI, NOTE, COMENTARII ● ȘTIRI, NOTE, COMENTARII ● ȘTIRI, NOTE, COMENTARII ● ȘTIRI, NOTE, COMENTARII ● ȘTIRI

Premiu UNESCO pentru o pionieră din România

În cadrul celei de-a 100-a sesiuni a Consiliului Executiv UNESCO a avut loc ceremonia înmînării premiului obținut de pioniera română Adriana Moisin la concursul organizat de UNESCO cu ocazia „Săptămînii pentru salvarea Veneției".

Lucrarea Adrianei Moisin pionieră în clasa a 7-a a Școlii generale nr. 19 din Timișoara — un desen reprezentînd imagini asupra Veneției — reprodus săptămîna trecută în „Pagina elevului" a „Scînteii tineretului", a fost premiată de un juriu internațional, ce a examinat lucrările selecționate la concursurile naționale care au avut loc în statele membre ale UNESCO și la care au luat parte peste 100 000 de elevi.

Premiul a fost înmînat de directorul general al UNESCO, Amadou Mahtar M'Bow, în prezența membrilor Consiliului Executiv, a conducerii și funcționarilor superiori ai UNESCO, precum și a delegaților permanenți pe lîngă UNESCO.

O.N.U.: S-au încheiat dezbaterile de politică generală în plen

În plenara Adunării Generale a O.N.U. s-au încheiat dezbaterile de politică generală, la care, în diverse etape ale acestora, au luat parte 13 șefi de stat și de guverne, 7 vicepremieri, 114 miniștri ai afacerilor externe și 4 miniștri cu alte portofolii în guverne — participare care reprezintă expresia voinței politice a statelor, indiferent de mărimea și potențialul lor, de a-și aduce contribuția proprie la abordarea problemelor majore care confruntă omenirea.

În abordarea problematicii dezarmării generale și totale, majoritatea covîrșitoare a reprezentanților statelor au evidențiat lipsa de progrese semnificative în negocierile conferinței Comitetului pentru dezarmare de la Geneva în această etapă în care cursa înarmărilor și, în special, a înarmărilor nucleare s-a accelerat continuu, depășind pla[illegible] rării și prez[illegible] cele sporite [illegible] mii și amenințînd însăși existența vieții pe pămînt.

Problemele dezvoltării au fost abordate într-o interrelație strînsă cu necesitatea edificării unei noi ordini economice internaționale. Între punctele de referință principale ale dezbaterilor pe această temă a fost cerința majoră a lichidării decalajelor economice care separă țările sărace de cele bogate, argumentîndu-se că mizeria și bogăția, în tot mai accentuată polarizare, nu pot coexista la nesfîrșit, și asemenea stări de lucruri au repercusiuni grave asupra păcii și securității internaționale. De asemenea, s-a subliniat importanța trecerii la transpunerea în viață a prevederilor Declarației și Programului de acțiune vizînd crearea unei noi ordini economice internaționale, Cartei drepturilor și îndatoririlor economice ale statelor, precum și strategiei [illegible]

[illegible]

[illegible]

LIBAN

Trupele siriene înaintează spre Beirut, Sidon și Aley

[illegible]

La Tokio s-a publicat Raportul asupra afacerii Lockheed

[illegible]

Dialogul rodnic dintre România și Belgia

[illegible]

Copenhaga: Delegația parlamentară română primită de premierul Anker Joergensen

Delegația parlamentară română condusă de Nicolae Giosan, președintele Marii Adunări Naționale, care întreprinde o vizită oficială în Danemarca, a fost primită, vineri, de primul ministru al acestei țări, Anker Joergensen. Cu această ocazie, au fost discutate posibilitățile de amplificare, în continuare, a relațiilor de prietenie și colaborare dintre România și Danemarca, în interesul ambelor popoare, al cauzei cooperării, securității și păcii în Europa și în întreaga lume.

În aceeași zi, delegația parlamentară română a avut convorbiri cu H. B. Andersen, ministrul relațiilor externe, și cu Eva Gredal, mini[illegible] ciale.

Delegația a [illegible] siliului mun[illegible] Aarhus.

● LA MA[illegible] landa, s-au [illegible] celei de-a 15 [illegible] rale a Feder[illegible] foștilor com[illegible] vinul, delega[illegible] Cioroiu, vicep[illegible] tetului foștilo[illegible] fasciști, a pre[illegible] vedere al Ro[illegible] blemei dezar[illegible] rind a dezarm[illegible] constituie p[illegible] păcii și secur[illegible]

PE SCURT ● PE SCURT ● PE SCURT ● PE SCURT ● PE SCURT

Grevă generală în Canada

● PESTE UN MILION DE MUNCITORI canadieni au participat, joi, la prima grevă generală a oamenilor muncii din Canada pentru a protesta împotriva programului federal de luptă contra inflației. Această grevă a fost organizată de Congresul Muncii din Canada care grupează principalele sindicate ale țării.

În acest cadru, mai multe manifestații au avut loc în marile orașe canadiene: Montreal, Ottawa, Toronto, Vancouver.

● PREȘEDINTELE Tribunalului Suprem din Portugalia a autorizat înregistrarea Partidului Popular Democratic, sub noua sa denumire de Partidul Social Democratic.

Într-un discurs pronunțat la Ciudad de Mexico, președintele Luis Echeverria s-a pronunțat pentru întărirea raporturilor de cooperare cu țările socialiste. „Dacă vrem să progresăm în consolidarea independenței noastre economice, trebuie să continuăm pe această cale" — a declarat el, precizînd că la adoptarea măsurilor guvernamentale privind intensificarea relațiilor cu țările socialiste „unii și-au manifestat dezacordul, dar acum înțeleg justețea hotărîrii luate". „Mexicul — a arătat președintele Echeverria — caută să-și diversifice relațiile sale, pentru a lichida dependența geopolitică pe care a cunoscut-o ani la rînd datorită faptului că economia sa era legată de un singur tip de tehnologie și de o singură piață de capitaluri".

● GUVERN[illegible] constituit o C[illegible] al cărei obie[illegible] rea probleme[illegible] localitatea C[illegible] ostile actualu[illegible] clanșat, cu c[illegible] un masacru [illegible] de la Luanda [illegible] rea întregulu[illegible] înlăturării [illegible] sacrului.

Președintele Franței în vizită particulară la Varșovia

● LA INVI[illegible] Gierek, prim-[illegible] P.M.U.P., la [illegible] Varșovia a s[illegible] particulară p[illegible] ței, Valery [illegible]

Tensiunea se menține la Bangkok

● POTRIV[illegible] U.P.I., numai [illegible] fost arestate, [illegible] stat, peste [illegible] dintre care [illegible] studenți. Acea[illegible] atmosfera în [illegible] încordată, în [illegible] ducerea stării [illegible] orele 16 seara [illegible] Totodată, este [illegible] zură severă [illegible] și a programe[illegible] leviziune. Pe [illegible] genția U.P.I. [illegible] rea stării de [illegible] serios econom[illegible]

Grup terorist arestat în Irlanda de Nord

● UNITĂȚI [illegible] sprijinite de [illegible] au lansat, joi [illegible]

Evoluția navei cosmice sovietice „Soiuz-23"

Pînă vineri la ora 12,00, ora Moscovei, nava cosmică sovietică „Soiuz-23", plasată joi pe o orbită circumterestră efectuase 10 rotații în jurul Pămîntului — relatează agenția T.A.S.S.

După corectarea traiectoriei de mișcare, efectuată la ora 1,55, „Soiuz-23" evoluează pe o orbită avînd următorii parametri: distanța maximă de la suprafața Pămîntului — 275 km, distanța [illegible]

[illegible] țiilor teleme[illegible] Viaceslav Zud[illegible] destvenski [illegible] mele de bord [illegible] nează normal.

Echipajul lu[illegible] cut la îndepli[illegible] de zbor.

Scopul noii [illegible] sovietice, p[illegible] T.A.S.S., este [illegible]

Comunicat cu privire la cea de-a 78-a ședință a Comitetului Executiv al Consiliului de Ajutor Economic Reciproc

[illegible]

de toate

„Copii-minune" la... 30 de luni

[illegible]

Un monument istoric se mută!

[illegible]

Culturi de roșii dincolo de Cercul polar

[illegible]

De vină erau „maimuțele verzi"

[illegible]

SĂPTĂMÎNA T.V.

16 — 22 OCTOMBRIE 1976

SÎMBĂTĂ, 16 OCTOMBRIE

PROGRAMUL I

În jurul orei 9,00 — Transmisiune directă: Deschiderea oficială a Tîrgului Internațional București, ediția 1976.

11,00 O viață pentru o idee: Dimitrie Brîndza (1846—1895). 11,20 Muzică ușoară românească. 11,40 Reportaj TV: Prefață la sezonul de iarnă în construcții. 12,00 Bătut-au gîndul. Dăruitori de școli și datini: Gheorghe Lazăr. 12,25 ... de lîngă tine. 12,55 Pagini din creația clasicilor muzicii românești. 13,30 Biblioteca pentru toți. Ideea de independență națională oglindită în literatura română. 14,30 Telex. 14,35 Matineu de operetă. La cererea telespectatorilor: „Voievodul țiganilor" de Johann Strauss, (partea a II-a). 15,30 Vîrstele peliculei. 15,50 Caleidoscop cultural-artistic. 16,10 Club T. — „La trecutu-ți mare, mare viitor". Selecțiuni din manifestarea-spectacol de la Islaz, organizată de ziarul „Scînteia tineretului" în colaborare cu Comitetul județean U.T.C. Teleorman, revista „Luceafărul" și Redacția emisiunilor pentru tineret. 16,55 Fotbal: Sportul studențesc — Dinamo București (Campionatul național — divizia A). Transmisiune directă de la Stadionul „23 August". În pauză: Rezumatul înregistrat al meciului de box pentru titlul mondial la categoria grea, disputat recent la New York între Cassius Clay și Ken Norton. 18,45 Cîntă Lia ... 19,00 Eroi îndrăgiți de copii: Heidi. 19,30 Telejurnal. 20,00 Festivalul național al cîntecului ostășesc „Te apăr și te cînt, patria mea". Ediția a III-a. Gala laureaților. 21,40 24 de ore. ● Săptămîna sportivă. 21,55 Film serial: „Dosarele Rockford".

DUMINICĂ, 17 OCTOMBRIE

PROGRAMUL I

8,30 Avanpremiera zilei. 8,40 Tot înainte! 9,25 Film serial pentru copii: „Blîndul Ben". 10,00 Viața satului. 11,45 Bucuriile muzicii. 12,30 De strajă patriei. 13,00 Telex. 13,05 Album duminical. 14,10 Film serial: „Din tainele mărilor". Episodul XV: „Vidrele marine în pericol". 17,00 Fotbal: Rapid — Steaua. Campionatul național divizia A. Transmisiune directă. 18,55 Publicitate. 19,00 Documentar TV. De ziua energeticianului. 19,20 1001 de seri. 19,30 Telejurnal. Săptămîna politică internațională. 20,00 Baladă pentru acest pămînt. 20,20 Publicitate. 20,25 Film artistic: „Draga mea Clementina". 22,00 24 de ore. 22,10 Duminica sportivă.

PROGRAMUL II

10,00—11,15 Matineu simfonic. 20,00 Eroi îndrăgiți de copii. 20,25 Ora melomanului. 21,20 Patrie nemuritoare. Versuri în lectura autorilor. 21,40 Selecțiuni din emisiunile de divertisment.

LUNI 18 OCTOMBRIE

PROGRAMUL I

16,00 Teleșcoală. 16,30 Emisiune în limba maghiară. 19,00 Teleglob. 19,20 1001 de seri. 19,30 Telejurnal. 20,00 Cu chip de soare (II). Emisiune de versuri și cîntece. 20,20 Publicitate. 20,25 Floarea din grădină. Emisiune-concurs pentru tineri interpreți de muzică populară. 21,20 Să muncim și să trăim în chip comunist. 21,45 Nota do... în doi. 22,10 24 de ore.

PROGRAMUL II

17,00 Telex. 17,05 Drag mi-a fost omul frumos. Melodii populare. 17,35 Marele și micul ecran. Emisiune de cultură cinematografică. 19,00 În lumina reflectoarelor. 19,15 Publicitate. 19,20 1001 de seri. 19,30 Telejurnal. 20,00 Film serial: „Blîndul Ben". 20,25 Orchestre simfonice. 21,15 Telex. 21,20 Pe teme economice. 21,40 Baladă pentru acest pămînt (reluare). 22,00 Pagini din creația lui Mozart, Verdi și Enescu.

MARȚI, 19 OCTOMBRIE

PROGRAMUL I

10,00 Teleșcoală. 11,00 Film artistic: „Draga mea Clementina" (reluare). 12,35 Față în față. 12,50 Microvariețăți. 13,10 Telex. 16,00 Teleșcoală. 16,30 Curs de limbă engleză. 17,00 Mult e dulce. 17,25 Contrapunct. 17,55 Consultații în ajutorul lectorilor, propagandiștilor și cursanților din învățămîntul politico-ideologic. 18,15 Lecții TV pentru lucrătorii din agricultură: 18,40 Contemporanele noastre. 19,05 Telecronica pentru pionieri. 19,20 1001 de seri. 19,30 Telejurnal. 20,00 Reflector. 20,30 Publicitate. 20,35 Seară de teatru. Ciclul: Oameni ai zilelor noastre. „Avalanșa" de Gheorghe Bițian. 21,35 Invitații în Studioul 3. 22,10 24 de ore.

PROGRAMUL II

20,00 Mai aveți o întrebare? Urbanizare-transport-trafic (reluare). 20,35 Tezaur de cîntec românesc. 21,10 Telex. 21,15 Serviciile pentru populație în vizorul controlului obștesc. 21,30 Vîrstele peliculei (reluare).

MIERCURI, 20 OCTOMBRIE

PROGRAMUL I

16,00 Teleșcoală. 16,40 Curs de limbă germană. 17,00 Telex. 17,05 Tribuna TV. Spiritul revoluționar în muncă și propagandă. 17,30 Fotbal: Sportul studențesc — Schalke '04 (R.F.G.) — în turul II al „Cupei U.E.F.A.". Transmisiune directă de la Stadionul „23 August". 19,15 Publicitate. 19,20 1001 de seri. 19,30 Telejurnal. 20,00 Cadran mondial. 20,25 Publicitate. 20,30 Telecinemateca: „Ana și Comandorul". 21,45 Un cîntec prin ani. Melodii de Ion Vasilescu. 22,15 24 de ore.

PROGRAMUL II

20,00 O viață pentru o idee: Dimitrie Brîndza (1846—1895). 20,30 Opera bufă: „La serva padrona" de Pergolesi. 21,20 Telex. 21,25 Universitatea TV (reluare). 22,00 Din lirica universală.

JOI, 21 OCTOMBRIE

PROGRAMUL I

16,00 Teleșcoală. 16,30 Curs de limbă franceză. 17,00 Telex. 17,05 Pentru timpul dv. liber vă recomandăm... 17,20 La volan. Emisiune pentru conducătorii auto. 17,30 Din țările socialiste. 17,40 Scena. 18,00 Cabinet juridic. 18,20 Săptămîna muzicală. 18,40 Publicitate. 18,45 Universitatea TV. 19,20 1001 de seri. 19,30 Telejurnal. 20,00 Deschiderea stagiunii de concerte 1976—1977 a formațiilor muzicale ale Radioteleviziunii. 21,00 Întrebări și răspunsuri. 21,25 Ecran muzical-distractiv TV. 22,10 24 de ore.

PROGRAMUL II

20,00 Teatru scurt: „Pasărea speranței" de Radu Theodoru. 21,15 Telex. 21,20 Partea a II-a a concertului simfonic. 22,05 Cartea românească de învățătură. Învățăturile lui Neagoe Basarab către fiul său Theodosie.

VINERI, 22 OCTOMBRIE

PROGRAMUL I

10,00 Teleșcoală. 11,00 Telecinemateca (reluare). 12,25 Melodii populare. 12,45 Întrebări și răspunsuri. 13,10 Telex. 16,00 Teleșcoală. 16,30 Curs de limbă rusă. 17,00 Emisiune în limba germană. 18,40 Tragerea loto. 18,55 Din viața plantelor și animalelor. 19,20 1001 de seri. 19,30 Telejurnal. 20,00 Ancheta T. 20,40 Artiști ai scenei lirice românești. 21,10 Ora științei și tehnicii. 21,30 Sub cupola circului. 22,10 24 de ore.

PROGRAMUL II

17,00 Telex. 17,05 Să muncim și să trăim în chip comunist (reluare). 17,30 Șah mat în... 15 minute. 17,45 Desene animate. 18,00 Biblioteca pentru toți. George Coșbuc (110 ani de la naștere). 18,55 Pagini de umor: „Ce vrăji a mai făcut nevasta mea". 19,20 1001 de seri. 19,30 Telejurnal. 20,00 Muzica și poezia românească. 20,25 Tribuna TV (reluare). 21,00 Telex. 21,05 Un cîntec pentru fiecare. Muzică ușoară. 21,25 Publicitate. 21,30 Din filmoteca TV.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București Piața „Scînteii" Tel: 17 60 10, 17 60 20. Abonamentele se fac la oficiile poștale și difuzorii din întreprinderi și instituții — Tiparul: Combinatul Poligrafic „Casa Scînteii". Cititorii din străinătate se pot abona prin ILEXIM — Serviciul export-import presă, Calea Griviței nr. 64—66, P.O.B. 2001 telex 011226, București.

40 382